

362.42
๑ 187 ก
ร.2

การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ปริญญานิพนธ์

ของ

อนุชา ภูมิสิทธิพร

116 ก.ร. 2550

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

พฤษภาคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

116 ก.ร. 2550

การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

บทคัดย่อ
ของ
อนุชา ภูมิสิทธิพร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
พฤษภาคม 2550

อนุชา ภูมิสิทธิพร. (2550). การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ. ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ).
 กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:
 ศาสตราจารย์ ดร. ผดุง อารยะวิญญู, รองศาสตราจารย์บุญรักษ์ ตันท์เจริญรัตน์.

การวิจัยครั้งนี้มุ่งสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยประกอบด้วย นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำนวน 6 มหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามปัญหาและความต้องการ ซึ่งมีข้อคำถามจำนวน 113 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเป็น 0.99 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่, ร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, t-test, F-Test และเชฟเฟ (Scheffe')

ผลการวิจัยปรากฏดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า

นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาดังต่อไปนี้ ปัญหาโดยรวมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบปัญหาดังนี้

ปัญหาด้านส่วนตัว พบว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ส่วนมากอยู่ในระดับปัญหามาก 3 ลำดับ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ในมหาวิทยาลัย และการพึ่งคำบรรยาย ตามลำดับ

ปัญหาด้านสังคม พบว่ามีปัญหาในระดับปัญหาปานกลาง และเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ส่วนมากอยู่ในระดับปัญหาปานกลาง ส่วนระดับของปัญหาที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ การมีส่วนร่วมในสังคมมหาวิทยาลัย การมีมนุษยสัมพันธ์กับคนรอบข้าง และการเดินทางภายในมหาวิทยาลัย ตามลำดับ

ปัญหาด้านการเรียน พบว่ามีปัญหาในระดับปัญหาปานกลาง ส่วนระดับของปัญหาของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระดับมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ การทำงานเดี่ยวประกอบ การเรียน การค้นคว้าข้อมูลข่าวสารในการทำรายงาน และการนำเสนอผลงานหน้าชั้น ตามลำดับ

นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีความต้องการดังต่อไปนี้ ความต้องการโดยรวมทั้ง 3 ด้าน คือด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน อยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบความต้องการดังนี้

ความต้องการด้านส่วนตัว พบว่ามีความต้องการในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ส่วนมากความต้องการอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ การให้บริการเทคโนโลยี / สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น คอมพิวเตอร์ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในมหาวิทยาลัย และการให้บริการล่าม / อาจารย์ภาษามือ ตามลำดับ

ความต้องการด้านสังคม พบว่ามีความต้องการในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ส่วนมากความต้องการอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ การอบรมภาษามือให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเพื่อการสื่อสารที่ดี การจัดกิจกรรมร่วมกันเพื่อการปรับตัว/การเข้ากลุ่มระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเพื่อนนักศึกษาทั่วไป และการยอมรับจากคนรอบข้างอื่นๆ ตามลำดับ

ความต้องการด้านการเรียน พบว่ามีความต้องการในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ส่วนมากความต้องการอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ การจัดศึกษาสูงชันเพื่อการเรียนรู้ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ ที่มีความรู้พื้นฐานทางภาษามือ และสื่อ/อุปกรณ์การเรียนการสอน ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งจำแนกตาม ระดับการได้ยิน สาขาวิชาที่ศึกษา ภูมิภาคหลังการจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาเหล่านี้ พบว่า

นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการได้ยินต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกัน ส่วนความต้องการเกี่ยวกับด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนสาขาวิชาที่ต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับด้านส่วนตัว ด้านสังคมและด้านการเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนมีความต้องการเกี่ยวกับด้านส่วนตัว ด้านสังคมและด้านการเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่อยู่ในประเภทของสถานศึกษาที่จบในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีปัญหาเกี่ยวกับด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกัน ส่วนความต้องการเกี่ยวกับด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกัน

EMS AND NEEDS OF STUDENTS WITH HEARING IMPAIRMENT
IN RAJABHAT UNIVERSITIES

AN ABSTRACT
BY
ANUCHA PHOOMISITTIPORN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University
May 2550

Anucha Phoommisittiporn. (2007). *A study on Problems and Needs of Students with Hearing Impairment in Rajabhat Universities*. Master thesis, M.Ed.(Special Education). Bangkok. Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Prof. Dr. Padoong Arrayavinyoo, Asst Prof.Boonrak Tancharoenrat.

This study aimed to survey problems and needs of the students with hearing impairment enrolling at six Rajabhat Universities. The sample consisted of 100 students from those institutions. The instrument for data collection was a Questionnaire, which yielded the reliabilities of 0.99, consisting of 113 items, for collecting the data on problems and needs of the students. The statistics employed in the data analyses included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-Test and Scheffe' Test.

It was found that :

1. Problems and Needs

Problems : The students with hearing impairment faced the problems in the three areas, namely, personal problems, social problems and study problems, at the moderate level, with the follows details;

Personal Problems. It was found that the personal expenses, educational expenses and lecture understanding were found at the high level. The others were found at the moderate level, respectively.

Social Problems. It was found that the social problems was at the moderate level on the average. When looking into the details, it was found that participation in campus activities, relationship with peers and colleagues, and moving around on campus, were at low level, respectively.

Study Problems. It was found that the study problems was, on the average, at the moderate level. When looking into the details, it was found that independent study, search for literature and classroom presentation, were found at the very high level, respectively.

Needs : It was found that the students with hearing impairment showed personal needs, social needs and study needs, at the moderate level, with the follows details;

Personal Needs. The personal needs was found at the high level on the average. When each item was considered, it was disclosed that needs for technological services, needs for financial assistance and interpreter service, were rated at the very high level, respectively.

Social Needs. The overall social needs were rated at the very high level. When each items was considered, it was revealed that the following subareas were rated also at the very high level; interpreter training, participation in campus activities, and the needs for social acceptance, respectively.

Study Needs. It was found that the study needs were rated at the very high level. When looking into the details, it was found that field studies, sign language skills of the instructors, teaching media, were rated at the very high level, respectively.

2. Comparisons of problems and needs of the sample classified by hearing level, field of study, high school education category, were found as follows :

The students with hearing impairment with different degree of hearing loss, showed significant difference in personal, social and study problems, but their personal, social and study needs were not significantly difference.

The students with hearing impairment with different fields of study showed no different in personal, social and study problems, nor difference in their needs.

The students with hearing impairment with different forms of high school education showed significantly difference in personal, social and study problems and needs.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

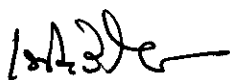
ของ

อนุชา ภูมิสิทธิพร

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่ ๙ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

..... ประธาน

(ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์บุญรักษ์ ตันต์เจริญรัตน์)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

(อาจารย์ ดร.กฤษณา ก่อสุวรรณ)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ศิริวิมล ใจงาม)

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์บุญรักษ์ ตันต์เจริญรัตน์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ เพราะผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากท่าน ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิบูลย์ รองศาสตราจารย์บุญรักษ์ ตันต๊ะเจริญรัตน์ และดร.ศิริวิมล ใจงาม ที่ได้ให้ข้อคิดและคำแนะนำตลอดจนการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในระหว่างทำปริญญานิพนธ์ จนประสบความสำเร็จด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.กุลยา ก่อสุวรรณ และอาจารย์ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้ให้ข้อคิด คำแนะนำ และความรู้ ตลอดจนความอนุเคราะห์ในการช่วยเหลือ เรื่องต่าง ๆ ในขณะที่กำลังศึกษา

ขอขอบพระคุณ ดร.ศิริวิมล ใจงาม อาจารย์อรพิน ศิริเอก และอาจารย์ปาริชาติ นาคน้อย ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสมชาติ ภูมิสิทธิพร คุณแม่จามจุรี บุชา คุณแม่ อนุรัตน์ ภูมิสิทธิพร ญาติพี่น้อง และที่สำคัญที่สุดคือ คุณยายมาลี บุชา ที่ให้ความอนุเคราะห์ทุน การศึกษาเล่าเรียนและกำลังใจแก่ผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จด้วยดี คุณค่าและประโยชน์ที่พึงเกิด จากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศเพื่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และขอมอบเป็นกตัญญูตา คุณบิดา มารดา คุณยายมาลี บุชา ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ด้วยความเคารพยิ่ง

อนุชา ภูมิสิทธิพร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน...	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการของบุคคลที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.....	29
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	32
ประชากร.....	32
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	33
วิธีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	33
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	34
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	37
การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการ.....	43
การทดสอบสมมติฐาน.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผลการวิจัย.....	64
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	64
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
สรุปผลการวิจัย.....	66
อภิปรายผลการวิจัย.....	67
ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้.....	72
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	72
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก.....	81
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	108

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างมหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	32
2	จำนวนและร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	37
3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาที่มี ความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาพรวม และรายด้าน.....	38
4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปัญหาด้านส่วนตัว ของนักศึกษาที่มี ความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	39
5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปัญหาด้านสังคม ของนักศึกษาที่มี ความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	40
6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียน ของนักศึกษาที่มี ความ บกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	42
7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความต้องการ ของนักศึกษาที่มี ความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยภาพรวม.....	43
8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความต้องการด้านส่วนตัว ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	44
9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความต้องการด้านสังคม ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	45
10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความต้องการด้านการเรียน ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	47
11	การเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับปัญหาด้านส่วนตัว ด้านสังคม และ ด้านการเรียน ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำแนกตาม ระดับการได้ยิน.....	48
12	การเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับปัญหาด้านส่วนตัว ด้านสังคม และ ด้านการเรียน ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำแนกตาม ระดับการได้ยิน เป็นรายด้าน.....	48

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
13	การเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับปัญหาด้านส่วนตัว ของนักศึกษาที่มี ความบกพร่องทางการได้ยิน จำแนกตามระดับการได้ยิน	49
14	การเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับปัญหาด้านสังคม ของนักศึกษาที่มี ความบกพร่องทางการได้ยิน จำแนกตามระดับการได้ยิน.....	50
15	การเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียน ของนักศึกษาที่มี ความบกพร่องทางการได้ยิน จำแนกตามระดับการได้ยิน.....	52
16	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เกี่ยวกับปัญหาในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามสาขาวิชา.....	53
17	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เกี่ยวกับปัญหาด้านส่วนตัว จำแนกตามสาขาวิชา.....	54
18	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เกี่ยวกับปัญหาด้านสังคม จำแนกตามสาขาวิชา.....	54
19	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียน จำแนกตามสาขาวิชา.....	55
20	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่า เฉลี่ยเกี่ยวกับความต้องการในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามสาขาวิชา.....	55
21	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับ ความต้องการด้านส่วนตัว จำแนกตามสาขาวิชา	56
22	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับ ความต้องการด้านสังคม จำแนกตามสาขาวิชา.....	56
23	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับ ความต้องการด้านการเรียน จำแนกตามสาขาวิชา.....	57
24	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับ ปัญหาในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามสถานศึกษา.....	57
25	ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยปัญหาด้านรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามสถานศึกษา.....	58

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

26	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับ ปัญหาด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน จำแนกตามสถานศึกษา.....	58
27	ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับปัญหาด้านส่วนตัว โดยรวม จำแนกตามสถานศึกษา.....	59
28	ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับปัญหาด้านสังคม โดยรวม จำแนกตามสถานศึกษา.....	59
29	ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียน โดยรวม จำแนกตามสถานศึกษา.....	60
30	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับ ความต้องการในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามสถานศึกษา.....	60
31	ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความต้องการ ใน ภาพรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามสถานศึกษา.....	61
32	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับ ความต้องการในด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน จำแนกตามสถานศึกษา.....	62
33	ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความต้องการ ด้านส่วนตัว จำแนกตามสถานศึกษา.....	62
34	ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความต้องการ ด้านการเรียน จำแนกตามสถานศึกษา.....	63

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปี พ.ศ. 2542 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศนโยบายปีการศึกษาเพื่อคนพิการขึ้น โดยมี คำขวัญว่า “คนพิการทุกคนที่อยากเรียนต้องได้เรียน” รวมทั้งได้มีการจัดระบบโครงสร้างการจัดการ การศึกษาเพื่อคนพิการ เพื่อขยายโอกาสให้คนพิการทุกกลุ่ม ทุกประเภท และปรับปรุงระบบการบริหาร การจัดการศึกษาเพื่อคนพิการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยในการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการนี้ มุ่งเน้น การให้โอกาสการศึกษาที่เท่าเทียม ทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัยต่อเนื่องตลอด ชีวิต โดยยึดหลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนที่ได้กำหนดไว้อย่าง ชัดเจนในรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ซึ่งการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการในสหัสวรรษใหม่ จะมีแนว ทางการจัดที่ชัดเจนขึ้นกล่าวคือ มุ่งจัดการศึกษาในลักษณะการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education) ซึ่งหมายถึง การจัดการศึกษาให้กับบุคคลทุกคนในระบบการศึกษาเดียว โดยไม่แยกว่าคน พิการต้องไปเรียนในสถานศึกษาเฉพาะ (เบญญา ชลธานนท์, 2543: 7) การจัดการเรียนรวม และเรียน รวมสำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งนักการศึกษายอมรับว่าเป็นวิธีการที่ดีที่สุดสำหรับการ พัฒนาคนพิการ แต่การจัดการศึกษาในลักษณะนี้ แม้จะมีการจัดเตรียมและดำเนินการต่าง ๆ ตาม หลักเกณฑ์ เพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาตามสภาพและความเหมาะสมแล้วก็ตาม ก็ยังประสบกับ ปัญหาและอุปสรรคต่อการดำเนินการจัดการศึกษาขึ้นตามมา ซึ่งผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น โดยทั่วไปเชื่อว่าชีวิตที่เสียเปรียบมากในสังคมที่ทุกอย่างขึ้นอยู่กับการสื่อสาร คนเหล่านี้จะมี ปัญหาทางภาษาและ การพูดมากเนื่องจากสภาพการได้ยินมีความบกพร่อง การแสดงออกทาง อารมณ์ของเขาจะใช้พฤติกรรมทางกายเป็นสื่อแสดงออกมา การเรียน การปรับตัว การสังคม และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะด้อยกว่าคนปกติ เนื่องจากไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการสื่อสารได้เหมือน คนอื่น ซึ่งจะมีพัฒนาการทางภาษาช้า แต่ความสามารถทางสติปัญญาเท่าคนปกติทุกอย่าง เพียงแต่มี ข้อจำกัดทางภาษา จึงทำให้ดูเหมือนว่าบุคคลเหล่านี้ด้อยกว่า การปรับตัวแตกต่างไปจากปกติ บางครั้งดูโดดเดี่ยว เหนงหงอย (สุรินทร์ ยอดคำแปง, 2539: 107) ในการจัดการศึกษาในลักษณะของ การจัดการเรียนรวมนั้น บุคคลที่มีความต้องการพิเศษหลายประเภทได้รับการศึกษาในลักษณะของ การจัดการเรียนรวม หนึ่งในนั้นคือ ผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ปัจจุบันมีผู้ที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยินจำนวนไม่มากนักที่จะได้รับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นผล สืบเนื่องจากปัญหาต่างๆ ในหลายๆ ด้าน ทั้งปัญหาเกี่ยวกับตัวเอง ปัญหาเกี่ยวกับสถานศึกษา หรือ แม้กระทั่งโอกาสที่สังคมจะมอบให้กับบุคคลกลุ่มนี้ ซึ่งปัญหาทั้งหลายเหล่านี้เป็นปัญหาที่ล้าคดุดต่อ

การพัฒนาผู้ที่มีความบกพร่องทาง การได้ยิน ดังนั้นในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น จึงควรได้รับความสนใจอย่างยิ่ง เพื่อเป็นการส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางสังคม และเพื่อเป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้ที่มีความ บกพร่องทางการได้ยินให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง

การศึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับปริญญาตรีนั้น นักศึกษาประสบกับปัญหาต่างๆ มากมาย ทั้งในด้านการเรียน ส่วนตัว และสังคม กล่าวคือ ในการเรียนของนักศึกษานั้น จะต้องเรียนโดยความยากลำบากอันเกิดจากความไม่เข้าใจ ทางด้านภาษา ส่วนในด้านส่วนตัวนักศึกษบางรายไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน หรือบุคคลอื่นได้ รวมทั้งยังต้องประสบกับปัญหาสังคม คือ นักศึกษาปกติและนักศึกษาพิเศษไม่สามารถปรับตัวเข้าหากันได้ และไม่สามารถสื่อสารระหว่างกันได้ จากสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันนี้มีจำนวนสถาบันอุดมศึกษาน้อยแห่งที่จะเปิดโอกาสทางการศึกษาให้แก่ผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ในลักษณะการจัดการเรียนรวมกับคนปกติ การจัดการศึกษาในลักษณะนี้เป็นการจัดการศึกษาที่ดีและนำชมเชยสถาบันอุดมศึกษาเหล่านั้น ที่มีการให้โอกาสทางการศึกษากับบุคคลต่างๆ โดยไม่แยกว่าคนเหล่านั้นจะเป็นคนปกติ หรือบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ (นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน) ในการรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีการพัฒนาที่ดียิ่งขึ้นมาโดยตลอดตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันดังจะเห็นได้จากจำนวนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีแต่ก่อนมีจำนวนที่น้อยมาก เนื่องจากสาเหตุต่างๆ ทั้งทางด้านความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษา ความพร้อมเกี่ยวกับตัวเด็กเอง และสาเหตุอื่นๆ อีกมากมาย โดยมีความแตกต่างกับปัจจุบันมากที่มีนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าศึกษาอยู่จำนวนมาก และมีหลายสถาบันอุดมศึกษาที่ได้มีการเปิดโอกาสทางการศึกษาให้นักศึกษากลุ่มดังกล่าวเข้ารับการศึกษามากขึ้น โดยในอนาคตคาดว่าจะมีจำนวนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าศึกษาในปริมาณที่มากยิ่งขึ้นกว่า ณ ปัจจุบัน แต่ในการจัดการศึกษาให้กับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น ปัญหา และอุปสรรคต่างๆ ก็อาจเกิดขึ้นได้ ซึ่งปัญหาต่างๆ เหล่านี้เป็นปัญหาที่ควรหาแนวทางแก้ไข โดยเร่งด่วนเนื่องจากหากเรามีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยเร่งด่วนแล้ว ก็จะส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาที่ดี และมีประสิทธิภาพต่อไป

การจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆ ประการ สิ่งหนึ่งที่จะช่วยในการจัดการศึกษาให้นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จได้นั้น ก็คือ การศึกษาถึงปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เมื่อนักศึกษากลุ่มดังกล่าวเข้าศึกษาอยู่ เพื่อเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการนำผลข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ไปประกอบการพิจารณา วางแผน ปรับปรุง แก้ไข ในการจัดการเรียนรวมให้กับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ดังนั้นจากปัญหาและข้อมูลต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เมื่อนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าศึกษาอยู่ โดยจะศึกษาปัญหาและความต้องการ 3 ด้าน คือ ปัญหาและความต้องการด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งจำแนกตาม ระดับการได้ยิน สาขาวิชาที่ศึกษา ภูมิภาคหลังการจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาเหล่านี้

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลของการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏ และสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ที่จะได้รับทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
2. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาในระดับต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่กำลังศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่รับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2538 จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่รับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าศึกษา จำนวน 6 แห่ง ตั้งแต่ ปีการศึกษา 2549 จำนวน 100 คน จากจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 84.03

3. ตัวแปร ที่ศึกษาในครั้งนี้ มีดังนี้

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 ระดับการได้ยิน แบ่งเป็น

3.1.1.1 หูตึง

3.1.1.2 หูหนวก

3.1.2 สาขาวิชาที่ศึกษา แบ่งเป็น

3.1.2.1 การศึกษา

3.1.2.2 ศิลปศาสตร์

3.1.2.3 วิทยาศาสตร์

3.1.3 ประเภทของสถานศึกษาที่จบในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษา

แบ่งเป็น

3.1.3.1 โรงเรียนโสตศึกษา

3.1.3.2 โรงเรียนศึกษาพิเศษ

3.1.3.3 โรงเรียนเรียนร่วม

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ปัญหาของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่

ปัญหาด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน

3.2.2 ความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แบ่งเป็น 3 ด้าน

ได้แก่ ความต้องการด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่

กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เข้าศึกษาอยู่ ในปีการศึกษา 2549

2. ปัญหาของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง สิ่งที่ทำให้การเรียนรู้ และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่เป็นไปตามปกติ อันได้แก่ ปัญหา 3 ด้าน คือ ปัญหาด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน ซึ่งปัญหานี้ สามารถวัดได้จากแบบสอบถามตามที่ถูกวิจัยได้ศึกษาค้นคว้า

2.1 ปัญหาด้านส่วนตัว หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวันของนักศึกษา ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.2 ปัญหาด้านสังคม หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร การพบปะกับบุคคลต่างๆ ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.3 ปัญหาด้านการเรียน หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาหาความรู้ของนักศึกษา ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3. ความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง สิ่งที่ทำให้ นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มุ่งหวังและเห็นว่าสิ่งนั้นสามารถแก้ปัญหาและปรับปรุง เพื่อให้การเรียนรู้ และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ให้มีคุณภาพขึ้น อันได้แก่ ความต้องการ 3 ด้าน คือ ความต้องการด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน ซึ่งความต้องการนี้ สามารถวัดได้จากแบบสอบถามตามที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า

3.1 ความต้องการด้านส่วนตัว หมายถึง ความต้องการเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวันของนักศึกษา ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3.2 ความต้องการด้านสังคม หมายถึง ความต้องการเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารการพบปะกับบุคคลต่าง ๆ ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3.3 ความต้องการด้านการเรียน หมายถึง ความต้องการเกี่ยวกับการศึกษาหาความรู้ของนักศึกษา ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

4. มหาวิทยาลัยราชภัฏ หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏที่เปิดทำการเรียนการสอนให้กับ นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าเรียนร่วมกับนักศึกษาปกติ ในระดับปริญญาตรี ใน การศึกษาครั้งนี้มีจำนวน 6 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏ สอนดุสิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

5. ระดับการได้ยิน หมายถึง ระดับของการได้ยินที่เหลืออยู่เมื่อตรวจวัดด้วยเสียงบริสุทธิ์ ความถี่ 500,1,000 และ2,000 เฮิรท์ ในหูข้างที่ดีกว่า ในที่นี้แบ่งเป็น

5.1 26-89 เดซิเบล หมายถึง หูตึง

5.2 90 เดซิเบลขึ้นไป หมายถึง หูหนวก

6. สาขาวิชาที่ศึกษา หมายถึง สาขาวิชาที่นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน กำลังศึกษาอยู่ โดยแบ่งเป็น 3 สาขาวิชาใหญ่ๆ คือ สาขาวิชาการศึกษา ศิลปศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

7. ประเภทของสถานศึกษาที่จบ หมายถึง สถานศึกษาที่นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 6 อันได้แก่

7.1 โรงเรียนโสตศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่เปิดการเรียนการสอนเฉพาะนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

7.2 โรงเรียนศึกษาพิเศษ หมายถึง โรงเรียนที่เปิดการเรียนการสอนในลักษณะรวมความบกพร่องในโรงเรียนเดียว แต่แยกการเรียนการสอนตามประเภทความบกพร่อง

7.3 โรงเรียนเรียนร่วม หมายถึง โรงเรียนที่เปิดการเรียนการสอนให้กับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ (นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน) ได้เรียนร่วมกับคนปกติ

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการได้ยินต่างกัน มีปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านการเรียนต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนสาขาวิชาที่ต่างกัน มีปัญหาและความต้องการ เกี่ยวกับด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านการเรียนต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนอยู่ในประเภทของสถานศึกษาที่จบในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่างกัน มีปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านการเรียนต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 1.1 ความหมายของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 1.2 ลักษณะและพฤติกรรมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 1.3 ลักษณะพัฒนาการของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 1.4 วิธีการสื่อความหมายของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 1.5 วิธีการสื่อสารของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสื่อสารกับคนที่มี

การได้ยิน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 2.1 ความหมายของการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 2.2 การจัดการศึกษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 2.3 การศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 2.4 องค์ประกอบของการจัดการศึกษาบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 2.5 แนวการจัดการศึกษาบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการของบุคคลที่มีความบกพร่องทาง

การได้ยิน

- 3.1 ปัญหาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 3.2 ความต้องการของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 3.3 มุมมองของคนในสังคมที่มีต่อบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 3.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

1.1 ความหมายของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ผดุง อารยะวิญญู (2542: 11) ได้อธิบายความหมายของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไว้ว่า คนหูตึง หมายถึง คนที่สูญเสียความสามารถในการได้ยิน แต่ไม่ถึงกับสูญเสียทั้งหมด หากใช้เครื่องช่วยฟังแล้วจะสามารถได้ยินเสียง โดยสามารถได้ยินเสียงที่มีความดังตั้งแต่ 26 เดซิเบล ถึงเสียงที่มีความดัง 90 เดซิเบล เมื่อวัดโดยใช้เสียงบริสุทธิ์ความถี่ 500, 1,000 และ 2,000 เฮิรตซ์ ในหูข้างที่ดีกว่า

คนหูหนวก หมายถึง คนที่สูญเสียการได้ยิน 90 เดซิเบลขึ้นไป วัดด้วยเสียงบริสุทธิ์ความถี่ 500, 1,000 และ 2,000 เฮิรตซ์ในหูข้างดีกว่า คนเหล่านี้ไม่สามารถใช้การได้ยินให้เป็นประโยชน์ในการฟังอย่างเต็มประสิทธิภาพ

สุรินทร์ ยอดคำแบ่ง (2543: 40) ได้อธิบายสภาพความบกพร่องทางการได้ยินไว้ว่า หมายถึง สภาพการสูญเสียที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอันเป็นสาเหตุให้การรับฟังเสียงต่างๆ ไม่ชัดเจนโดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ คนหูตึง และคนหูหนวก

1. คนหูตึง หมายถึง คนที่สูญเสียการได้ยินจนไม่สามารถเข้าใจคำพูดและสนทนาซึ่งจำแนกได้ตามเกณฑ์การพิจารณาอัตราความพิการของสมาคมโสต คือ นาสิกแพทย์แห่งประเทศไทยโดยใช้เฉลี่ยการได้ยิน มีหน่วยวัดเป็นเดซิเบลที่ความถี่ 500, 1,000 และ 2,000 HZ ในหูที่ดีกว่ามี 4 ระดับ คือ

1.1 หูตึงระดับที่ 1 หูตึงน้อย สูญเสียการได้ยินระหว่าง 26-40 เดซิเบล

1.2 หูตึงระดับที่ 2 หูตึงปานกลาง สูญเสียการได้ยินระหว่าง 41-55 เดซิเบล มีปัญหาในการรับเสียงพูดในระยะ 3 – 5 ฟุต มีปัญหาการพูด เช่น พูดไม่ชัด พูดเสียงดังหรือเบา กว่าปกติต้องใช้เครื่องช่วยฟัง และได้รับการฝึกจากนักแก้ไขการพูด

1.3 หูตึงระดับที่ 3 หูตึงมาก สูญเสียการได้ยินระหว่าง 56-70 เดซิเบล มีปัญหาในการได้ยินและใช้คำพูดในชีวิตประจำวันเพราะต้องใช้เสียงดังมากจึงจะได้ยิน ต้องใช้เครื่องช่วยฟังและรับบริการแก้ไขการพูด

1.4 หูตึงระดับที่ 4 หูตึงรุนแรง สูญเสียการได้ยินระหว่าง 71-90 เดซิเบล ไม่ได้ยินเสียงพูดตามปกติแม้ใช้เครื่องช่วยฟังแล้วก็ตาม มีปัญหาในการพูด เช่น พูดไม่ชัด พูดไม่ได้ ไม่เข้าใจภาษา มีพัฒนาการทางภาษาพูดและภาษาเขียนแตกต่างจากคนปกติ บางคนต้องใช้ภาษามือและท่าทางในการสื่อความหมาย

2. คนหูหนวก หมายถึง ผู้ที่สูญเสียการได้ยินมาก จนไม่สามารถเข้าใจหรือใช้ภาษาพูดได้ หากไม่ได้รับการฝึกฝนเป็นพิเศษ และถ้าวัดระดับการได้ยินที่ 500, 1,000 และ 2,000 HZ จะมีการตอบสนองของหูข้างที่ดีกว่าต่อเสียงบริสุทธิ์ตั้งแต่ 91 เดซิเบลขึ้นไป

พจนพิศ อมาตยกุล (2545: 6) กล่าวถึง บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แบ่งประเภททางการศึกษาเป็น 2 ประเภท คือ

1. หูตึง หมายถึง ผู้ที่มีการได้ยินเหลืออยู่บ้าง สามารถได้ยินได้ไม่ว่าจะใส่เครื่องช่วยฟัง (Hearing Aids) หรือไม่ก็ตาม
2. หูหนวก หมายถึง ผู้ที่สูญเสียการได้ยินมากๆ ตั้งแต่ 90 เดซิเบลขึ้นไป ไม่สามารถได้ยินเสียงพูดดังๆ อาจรับรู้เสียงบางเสียงได้จากการสั่นสะเทือน

จากความหมายของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินพอสรุปได้ว่าบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง คนที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ 26 เดซิเบลขึ้นไป มีทั้งระดับหูตึงเล็กน้อย จนถึงระดับหูหนวก ซึ่งการสูญเสียการได้ยินนี้มีผลต่อพัฒนาการทางภาษา ทำให้การเรียนรู้การเข้าใจภาษา ไม่เป็นไปตามปกติ

1.2 ลักษณะและพฤติกรรมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ผดุง อารยะวิญญู (2542: 13-15) ได้กล่าวถึงลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ดังนี้

1. การพูดจะมีปัญหาอาจพูดไม่ได้ หรือพูดไม่ชัด ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับการสูญเสียการได้ยิน นอกจากนี้ขึ้นอยู่กับอายุ เมื่อสูญเสียการได้ยินและโอกาสที่ได้รับการสอนพูด
2. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาเกี่ยวกับภาษา เช่น มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในวงจำกัด เรียงคำเป็นประโยคที่ผิดหลักภาษา เป็นต้น
3. ความสามารถทางสติปัญญา ผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อาจคิดว่าคนเหล่านี้เป็นคนที่มีความสติปัญญาต่ำความจริงแล้วไม่เป็นเช่นนั้น จากรายงานการวิจัยเป็นจำนวนมากกล่าวว่า ระดับสติปัญญาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความหลากหลายคล้ายคนปกติ
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินค่อนข้างต่ำกว่าปกติ เพราะมักมีปัญหาเกี่ยวกับภาษา ทำให้เป็นอุปสรรค
5. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อาจมีปัญหาในการปรับตัว ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่มาจากการสื่อสารกับผู้อื่น หากสามารถสื่อสารได้ดี ปัญหาทางอารมณ์อาจลดลง ทำให้สามารถปรับตัวได้

แสงจันทร์ คำเมือง (ม.ป.ป.: 11) ได้สรุปถึง พฤติกรรมโดยทั่วไปของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินดังนี้ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมักมีการใช้ภาษาที่ค่อนข้างน้อย หรือใช้ภาษาไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ มีความจำกัดในการใช้คำศัพท์ ชอบจ้องหน้าผู้พูด ตาไวต่อ

การเคลื่อนไหวของสิ่งต่างๆ รอบตัว มักหันไปมองบ่อยๆ มีความรู้สึกไวต่อการสัมผัสเหมือน พุดไม่ขาดเสียงพุดผิดปกติ ไม่พุดหรือเล่นเสียงกับตัวเองขณะเล่น อาจพบการใช้เสียง เอ้อ อ้า เรียกความสนใจจากผู้อื่น ชอบทำภาษามือ แสดงอาการตอบสนองต่อเสียงที่ดังในระดับที่เราพอได้ยินค่อนข้างสม่ำเสมอ บางทีแสดงอาการหวาดกลัวต่อเสียง ชอบให้ผู้ใหญ่แสดงความรักโดยการกอด อุ้ม ลูบศีรษะ เป็นต้น ค่อนข้างขง ชอบหยิบจับของมาพิจารณา ชอบเล่นของเล่นต่างๆ มากกว่าเล่นกับเพื่อนๆ ที่หุบกติ และชอบเล่นกับเพื่อนโดยใช้วิธีการสัมผัสกันบ่อยครั้ง เช่น ตีหลัง ตบศีรษะ ดึงแขน เป็นต้น

สุชา จันทรเอน (2540: 53-54) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ดังนี้

1. มีการพุดการฟังไม่ชัดเจน ชอบยกมือป้องหู จ้องหน้าคู่สนทนาตลอดเวลาเข้าใกล้คู่สนทนามากกว่าปกติมีการเคลื่อนไหวเร็วอยู่ไม่สุข ขนมากกว่าคนปกติ บางคนมีการทรงตัวผิดปกติในรายที่มีโรคแทรกซ้อน
2. มักจะหลีกเลี่ยงการสนทนากับคนทั่วไป ชอบถามซ้ำๆ และบ่อยๆ เสียงพุดเพี้ยนแปร่ง สีลาการพุดไม่เป็นไปตามธรรมชาติ มักพุดผิดเสมอๆ จังหวะการพุดไม่ดี บางรายติดอ่าง
3. มักเข้าใจเรื่องราวต่างๆ คลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริงเสมอ เพราะฟังไม่ชัดและไม่เข้าใจคำพุด ใช้ภาษาสั้นมาก ชอบใช้ภาษามือแทนภาษาพุด
4. มักชอบประแวงสงสัย อารมณ์ร้าย โกรธง่าย ขุนเจียว บางทีไม่มีเหตุผล ปรับตัวเข้ากับคนอื่นค่อนข้างยาก ไม่ชอบเข้าสังคม บางรายขี้อาย เข้ากับเพื่อนไม่ได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นทำให้เห็นได้ว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาในการพุด คือ พุดไม่ได้ หรือพุดไม่ชัด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับการสูญเสียการได้ยิน และขณะที่พุดคุยจะจ้องหน้าคู่สนทนาตลอดเวลา ซึ่งส่งผลเสียต่อบุคลิกภาพ สำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินบางคนที่ไม่พุดได้ และจะทำภาษามือแทนภาษาพุดในการสื่อสาร การใช้ภาษาใช้ค่อนข้างน้อย หรือใช้ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ มักเข้าใจเรื่องราวคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เพราะฟังไม่ชัด บางครั้ง การสื่อสารกับผู้อื่นไม่เข้าใจ ทำให้บุคคลเหล่านี้มีปัญหาทางอารมณ์และการปรับตัว ส่วนความสามารถทางสติปัญญามีทั้งฉลาด ปานกลาง โง่ เหมือนคนปกติ แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำกว่าปกติ เนื่องจากปัญหาเกี่ยวกับภาษา ทำให้เป็นอุปสรรคในการเรียน

1.3 ลักษณะพัฒนาการของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีพัฒนาการบางอย่างเช่นเดียวกับคนปกติ แต่พัฒนาการบางด้านอาจแตกต่างไปจากคนปกติบ้าง ดังต่อไปนี้

1. พัฒนาการด้านร่างกาย บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะมีการเจริญเติบโตทางร่างกาย เป็นไปเช่นเดียวกับคนปกติ แต่บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะมีปัญหาเกี่ยวกับอวัยวะของการได้ยิน สำหรับในเรื่องส่วนสูง น้ำหนัก สุขภาพ และสมรรถภาพทางกายไม่มีอะไรแตกต่างจากคนปกติ บางทีอาจจะเหนือกว่าคนปกติ โดยจะนำพลังงานส่วนเกินที่ไม่ต้องสูญเสียไป เพราะการพูดมาใช้ในการเล่นต่างๆ เช่น เล่นเกม ไม่ชอบนั่ง ไม่ชอบอยู่นิ่ง และมักเล่นรุนแรง (แสงจันทร์ คำเมือง. ม.ป.ป.: 2)

2. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไม่สามารถพูดระบายความรู้สึกและความคิดให้คนอื่นรู้ได้ ทำให้เกิดภาวะกดดันของอารมณ์ การแสดงอารมณ์ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะรุนแรงกว่าคนปกติ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มักจะมีความวิตกกังวลและรู้สึกอึดอัดข้องใจ เก็บตัว ซ้ำระแวง ไม่ไว้วางใจใคร อุนเฉียว โกรธง่าย ใจน้อย หวาดกลัวในสิ่งที่ไม่น่ากลัว เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้ที่มีความใกล้ชิดหรือเกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจึงควรที่จะเข้าใจถึงสภาวะทางอารมณ์ของคนเหล่านี้ และจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาคนเหล่านี้ให้เหมาะสม โดยไม่ทำให้คนเหล่านี้เกิดความคับข้องใจ อันจะเป็นผลต่ออารมณ์จิตใจของคนเหล่านี้ (สถาพร สุวณฺณสุตฺ. 2540: 472)

3. พัฒนาการด้านสังคมและบุคลิกภาพ ขึ้นอยู่กับกระบวนการติดต่อสื่อสาร ความหมายเป็นสำคัญ ซึ่งมีผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีความสามารถทางสังคมและบุคลิกภาพแตกต่างจากคนปกติ และมีปัญหาในการดำรงชีวิตมากกว่าคนปกติ ทั้งนี้เนื่องจากไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ จึงเติบโตด้วยความรู้สึกโดดเดี่ยว ขาดปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และไม่ได้รับการยอมรับจากผู้อื่น มีผลกระทบต่อการสัมพันธภาพกับผู้อื่น การปรับตัวของคนเหล่านี้จึงแตกต่างจากคนปกติ ดังนั้น บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จึงควรได้รับการส่งเสริมมากเป็นพิเศษ ช่วยให้อปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ (ชูชีพ อ่อนโคกสูง. 2535: 77)

4. พัฒนาการทางสติปัญญา บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เริ่มแสดงพัฒนาการที่ล่าช้าให้ปรากฏในช่วงปลายของวัยก่อนเข้าเรียน เนื่องจากความบกพร่องทางภาษาของคนเหล่านี้ จึงส่งผลถึงการประมวลข้อมูล และก่อให้เกิดการขาดประสบการณ์ แต่อย่างไรก็ตาม พัฒนาการทางภาษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มักจะแตกต่างไปจากคนปกติ เพราะมีความบกพร่องในการรับรู้ที่ส่งผลต่อความสามารถทางภาษา ภาษาเป็นสื่อทำให้ส่งผลต่อสติปัญญา บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินย่อมจะมีความล่าช้าทางภาษากว่าคนปกติ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับของความบกพร่องทางการได้ยิน (ศรียา นิยมธรรม. 2544: 68-69)

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีพัฒนาการด้านร่างกายเหมือนคนปกติทั่วไป ส่วนพัฒนาการด้านอารมณ์จะรุนแรงกว่าคนปกติ เนื่องจากไม่สามารถพูดระบายความรู้สึก และความคิดให้คนอื่นรู้ได้ ทำให้เกิดภาวะความกดดันทางอารมณ์ พัฒนาการด้านสังคม บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะมีปัญหาเรื่องการปรับตัวและการยอมรับจากสังคม สำหรับพัฒนาการด้านสติปัญญาเกี่ยวกับความสามารถทางภาษานั้น บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะมีความสามารถทางภาษาล่าช้ากว่าคนปกติ ซึ่งความล่าช้านี้ขึ้นอยู่กับระดับการได้ยินของเขาเป็นสำคัญ

1.4 วิธีการสื่อความหมายของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาทางการได้ยิน จึงไม่สามารถได้รับประโยชน์จากการฟังการพูดได้อย่างเต็มที่ จึงต้องใช้วิธีการสื่อสารวิธีอื่นแทนการใช้ภาษาพูดเพียงอย่างเดียว เช่น คนที่มีการได้ยิน วิธีการสื่อความหมายของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีหลายวิธี อาทิเช่น วิธีการการพูด (Speech) เหมาะสำหรับคนที่สูญเสียการได้ยินไม่มากนัก คนหูตึงเล็กน้อยไปถึงหูตึงปานกลาง หากหูตึงมากหรือหูหนวกจะใช้วิธีการสื่อสารด้วยการพูดไม่เหมาะสม วิธีการภาษามือ (Sign Language) เหมาะสำหรับคนที่สูญเสียการได้ยินมากหรือหูหนวกที่ไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ด้วยการพูด จึงใช้ภาษามือแทน การใช้ภาษาท่าทาง (Gestures) หมายถึง การใช้ท่าทางที่คิดขึ้นมาเองมักเป็นไปโดยธรรมชาติ โดยไม่ใช้ภาษามือและไม่ใช้เสียง แต่ใช้สายตาเป็นสำคัญในการรับภาษานับเป็นพื้นฐานความเข้าใจถึงความสำคัญของการใช้ภาษามือ การสะกดนิ้วมือ (Finger Spelling) คือ การที่บุคคลทำท่าด้วยนิ้วมือเป็นรูปต่าง ๆ แทนตัวพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ตลอดจนสัญลักษณ์อื่นของภาษาประจำชาติเพื่อการสื่อสารภาษา โดยทั่วไปแล้วตัวอักษรที่สะกดด้วยนิ้วมือ (Manual Alphabets) ของภาษาใดจะมีจำนวนเท่ากับตัวอักษรของภาษานั้น การอ่านริมฝีปาก (Lip Reading) คือ ศิลปะของการเข้าใจคำพูด โดยการแปลความจากการสังเกตความเคลื่อนไหวของอวัยวะส่วนใบหน้า ได้แก่ ใบหน้า ลิ้น ขากรรไกร และคอ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งของการรับรู้คำพูด โดยทางตา การอ่านริมฝีปาก เป็นวิธีการที่บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน รับภาษาพูดจากคนอื่น ดังนั้นการอ่านริมฝีปาก จึงเป็นสิ่งที่บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะต้องเรียนและรู้วิธีการอ่านตั้งแต่คำแรกที่เรียนภาษาและเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องใช้ตลอดชีวิต ทำเนาะคำพูด (Cued Speech) คือ วิธีการสื่อสารชนิดหนึ่งที่ประดิษฐ์ขึ้นมาใช้ในการสื่อสารประกอบไปด้วยท่ามือ 8 ท่า แทนเสียงพยัญชนะ ตำแหน่งของมือ 4 จุด คือ บริเวณข้าง ใบหน้า คอ คาง และปาก แทนเสียงสระ เพื่อให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสังเกตท่ามือเหล่านั้นประกอบกับการอ่านริมฝีปากของผู้พูดไปพร้อมๆ กัน และวิธีการสื่อสารแบบรวบรวม (Total Communication) คือ วิธีการสื่อสารที่ผสมผสาน

เป็นการรวมเอาวิธีการสื่อสารหลายๆ อย่าง เช่น การพูด การอ่าน ภาษาพูด การเขียน การฟัง การใช้เครื่องขยายเสียงและการสนับสนุนโดยการสะกดนิ้วมือ และการใช้ท่าภาษามือ การสื่อสารแบบระบบรวมช่วยอำนวยความสะดวกในการสื่อสารและพัฒนากายทางภาษาและสติปัญญา และเป็นที่ยอมรับของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน วิธีการหลายๆ วิธีนี้จะสามารถทำให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แต่ละคนได้พบกับความต้องการ หรือสนองความต้องการในการเข้าใจภาษา (ศรียา นิยมธรรม. 2544: 127; อ้างอิงจาก Garretson.1976: 88)

1.5 วิธีการสื่อสารของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสื่อสารกับคนที่มีการได้ยิน

วิธีการสื่อสารของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสื่อสารกับคนที่มีการได้ยินที่ไม่เข้าใจภาษามือมักจะใช้ภาษาท่าทาง การเขียน ภาษามือ การวาดภาพ การใช้ท่าทางประกอบการสื่อสาร และการออกเสียงพูด ซึ่งปัญหาของวิธีการสื่อสารด้วยวิธีการต่างๆ มีดังนี้

1. ภาษาท่าทาง เป็นภาษาทางกาย เป็นภาษาธรรมชาติของคนที่มีการได้ยิน โดยใช้ภาษาสายตา สีหน้า ลักษณะการใช้ท่าทางประกอบ ภาษาท่าทาง เป็นการสื่อสารที่ออกมาจากความรู้สึกที่แท้จริง

2. การพูด บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาทาง การพูด อาจพูดไม่ได้หรือพูดไม่ชัด บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อาจพูดไม่ได้เลย หากไม่ได้รับการสอบพูดตั้งแต่วัยเด็ก

3. การอ่านริมฝีปาก เป็นการรับรู้ทางสายตา โดยดูจากรูปปากของผู้พูด ต้องฝึกฝนทักษะการอ่านริมฝีปาก อย่างไรก็ตามคนหูหนวกไม่สามารถเข้าใจความหมายของการอ่านริมฝีปากได้อย่างเต็มที่ จะเข้าใจเพียง 30-40 % เท่านั้น

4. การเขียน บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาเกี่ยวกับภาษา เช่น มีความรู้เกี่ยวกับศัพท์ในวงจำกัด เพราะถูกจำกัดโอกาสทางการศึกษา ดังนั้น การเรียงคำเป็นประโยคจึงผิดหลักภาษา ปัญหาการเขียนคล้ายคลึงกับปัญหาการพูดนั่นคือ ยิ่งสูญเสียการได้ยินมากเท่าใด ยิ่งมีปัญหาในทางภาษามากขึ้นเท่านั้น

5. ภาษามือ ภาษามือเป็นภาษาจำเป็นมากสำหรับคนหูหนวก คนหูหนวกต้องสอนภาษามือที่ใช้ในชีวิตประจำวันให้แก่เพื่อนร่วมห้อง จะทำให้การสื่อสารได้เข้าใจมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ภาษามือมีคำศัพท์ที่จำกัด ซึ่งในปัจจุบันมีเทคโนโลยีเกิดขึ้นมากมาย ทำให้เกิดคำศัพท์ใหม่ๆ ขึ้น

6. การวาดภาพหรือการใช้ตัวอย่างประกอบการสื่อสาร การวาดภาพหรือการใช้ตัวอย่างประกอบการสื่อสารเป็นการสื่อความหมายที่ดึงดูดต่อการเข้าใจ สามารถใช้ความหมายที่เป็นนามธรรมแต่อย่างไรก็ตามอาจจะยุ่งยากในการวาดภาพหรือการหาตัวอย่างประกอบ (รังสิตา มะลิ, 2545: 23-24)

ซึ่งในการเรียนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับอุดมศึกษานั้น บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องเจอปัญหาในการสื่อสารเสมอ ถ้าคนที่มีการได้ยินหรือเพื่อนร่วมเรียนมีเจตคติที่ดีต่อกัน พยายามสื่อสารเพื่อเข้าใจก็สามารถเข้าใจกันได้

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

2.1 ความหมายของการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

๓ การเรียนการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง การเรียนการสอนที่จัดขึ้นบนพื้นฐานความตระหนัก การรับผิดชอบในสิทธิพื้นฐานของคนพิการ เยาวชนและประชาชนไทยทุกคนที่จะได้รับการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถเต็มตามศักยภาพของตน ตามแผนพัฒนาการศึกษาพิเศษด้านคนพิการ โดยจะจัดการเรียนการสอนให้เกิดความเสมอภาคทั้งเชิงโอกาสและเชิงคุณภาพ และรองรับพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 และแผนพัฒนาการศึกษาพิเศษด้านคนพิการฉบับนี้จะเน้นแผนแม่บทที่จะนำไปเป็นแนวทางในการจัดทำรายละเอียดเป็นแผนงานโครงการ และงบประมาณ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้คนพิการด้านต่างๆ รวมทั้งบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้เป็นไปอย่างกว้างขวางทั่วถึง และมีคุณภาพสมตามเจตนารมณ์ของรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545: 1)

การเรียนการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คือ การเรียนการสอนที่จะต้องสนองความต้องการพิเศษเฉพาะของเขาโดยการหาวิธีการเรียนการสอนเพื่อขจัดความไม่สามารถในการเรียนรู้ และหาวิธีการสอนแบบต่างๆ มาทดแทนเพื่อให้แต่ละคนมีศักยภาพสูงสุดจากการเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและสังคมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ และในการจัดการเรียนการสอนควรจัดให้เร็วที่สุด โดยการให้การสนับสนุนแก่ชุมชนและครอบครัวในการดูแลบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ยังไม่สามารถเข้ารับการศึกษาระบบ ทั้งยังจัดการส่งต่ออย่างมีระบบที่ถูกต้อง

การเรียนการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีความรุนแรงมาก มีปัญหาในการได้ยิน คือ ไม่ได้ยินและเข้าใจคำพูด ไม่ว่าจะใช้เครื่องช่วยฟังหรือไม่ใช้เครื่องช่วยฟังก็ตาม จึงต้องใช้ภาษามือร่วมกับการพูดและการอ่านริมฝีปาก ส่วนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินน้อย ซึ่ง

สามารถเรียนด้วยการใช้ภาษาพูดเช่นเดียวกับคนปกติ แต่เพิ่มการช่วยเหลือเป็นพิเศษ ได้แก่ การฝึกฟัง ฝึกพูดการอ่านริมฝีปาก ร่วมกับการใช้เครื่องช่วยฟังซึ่งเป็นอุปกรณ์พิเศษช่วยในการขยายเสียงพูดให้ได้ยินดีขึ้น ชัดเจนขึ้น โดยพยายามให้ใช้การได้ยินที่เหลืออยู่ให้มากที่สุด เพื่อให้เขามีพัฒนาการการใช้ภาษาพูดให้ใกล้เคียงหรือเทียบเท่ากับคนปกติให้มากที่สุดตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

2.2 การจัดการศึกษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ในการจัดการศึกษาให้กับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น มะลิวัลย์ ธรรมแสง (สิริรัตน์ เพ็ชรปรี. 2548: 14; อ้างอิงจาก มะลิวัลย์ ธรรมแสง. 2521: 1-4) ได้กล่าวว่า จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายประการ ทั้งตัวเด็กเอง บิดา มารดา ผู้ปกครอง และโรงเรียนหรือสถาบันที่ให้บริการทางการศึกษาแก่คนเหล่านี้

องค์ประกอบเกี่ยวกับตัวบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้แก่

1. ระดับความพิการ หรือสูญเสียการได้ยินมากน้อยเพียงใด

2. อายุที่เริ่มสูญเสียการได้ยิน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพิจารณาร่วมกับระดับและประเภทความพิการของหู ตลอดจนความสามารถในการใช้ภาษาพูดของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนั้น เช่น คนที่สูญเสียการได้ยินแต่กำเนิด ก็ย่อมไม่สามารถใช้ภาษาพูด หรือพูดได้ไม่ถูกต้องชัดเจน เพราะไม่เคยได้ยินเสียงและไม่มีทักษะในการพูดมาก่อน เพราะฉะนั้นในการสอนจำเป็นต้องใช้วิธีเริ่มพัฒนาทางการใช้ภาษา อันประกอบด้วย การฟัง การฝึกพูดออกเสียงเป็นสำคัญ การจัดการศึกษาแก่บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มักแยกคนหูตึงออกจากคนหูหนวก ทั้งนี้เพราะคนหูหนวกจะฟังอะไรไม่ได้ยิน การเรียนการสอนจะมีลักษณะที่พิเศษกว่าคนหูตึง มีการสื่อสารโดยการอ่านริมฝีปากผู้พูดหรือท่าทางของผู้พูด ส่วนคนหูหนวกจะสื่อสารภาษาโดยใช้ท่าทาง ใช้ภาษามือ และอ่านริมฝีปากผู้พูด หรือที่เรียกว่าระบบรวม (Total Communication)

การจัดการศึกษาสำหรับคนหูตึง ควรมีลักษณะที่แตกต่างไปจากการจัดการศึกษาสำหรับคนหูหนวก การจัดบริการทางการศึกษาแก่คนหูตึง ควรมุ่งเตรียมบุคคลเหล่านี้ให้พร้อมเพื่อการเรียนร่วม หรือบุคคลที่เรียนร่วมอยู่แล้ว ควรได้รับการช่วยเหลือในการแก้ปัญหาต่างๆ เพื่อให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้ รับประโยชน์สูงสุดจากการเรียนร่วม ดังนั้นหลักสูตรจึงควรเน้นการฟังควรมีเครื่องช่วยฟัง และได้รับการฝึกพูด (ผดุง อารยะวิญญู. 2542: 15)

รูปแบบของการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ดังนี้

1. คนหูตึง มี 3 รูปแบบ

- 1.1 การเรียนในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะคนหูตึง
- 1.2 ชั้นพิเศษสำหรับคนหูตึงในสถานศึกษาปกติ
- 1.3 ชั้นปกติที่มีคนหูตึงเรียนร่วมในสถานศึกษาปกติ

2. คนหูหนวก มี 2 รูปแบบ

- 2.1 การเรียนในสถานศึกษาที่เปิดสอนเฉพาะคนหูหนวก
- 2.2 ชั้นพิเศษสำหรับคนหูหนวกสถานศึกษาปกติ

การจัดชั้นเรียนให้แก่บุคคลเหล่านี้ไม่ควรยึดอายุเป็นหลักแต่ควรยึดความสามารถเป็นหลัก

โดยเฉพาะความสามารถทางภาษา ความสามารถในการสื่อสาร ราศี ทองสวัสดิ์ (2539: 109-114) กล่าวว่า การช่วยเหลือบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ไม่ว่าในรูปแบบใดจะมีพื้นฐานเหมือนกับที่จัดให้กับคนปกติ กล่าวคือมุ่งพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย ทางอารมณ์ สังคม และสติปัญญา กิจกรรมที่จัดให้ส่วนใหญ่คล้ายกัน ยกเว้นบางกิจกรรมซึ่งคนที่มีความบกพร่องไม่อาจทำได้จะต้องปรับเปลี่ยนอย่างอื่นหรือมีกิจกรรมให้แก่เขาด้วย เช่น ไม่สามารถได้ยินชัดเจนต้องฝึกการฟัง การใช้ภาษามือ เป็นต้น

จากที่กล่าวมา ในการจัดการศึกษาให้แก่บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรคำนึงถึงการจัดชั้นเรียน หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะของความบกพร่องทางการได้ยินและคำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกัน พร้อมทั้งให้ความสำคัญในการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาที่เหมาะสมทำให้เกิดการเรียนรู้ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการเรียนร่วมกับคนปกติ ในสถานศึกษา ตลอดจนสามารถอยู่ร่วมในสังคมได้ดีเช่นเดียวกับคนปกติ

การจัดการศึกษาควรคำนึงถึงสภาพปัญหา และลักษณะการได้ยินของคนหูหนวกอันได้แก่

1. อาจรับรู้เสียงดังบางเสียงและเสียงสั่นสะท้อน เช่น เสียงฟ้าร้อง เสียงเครื่องบิน
2. ไม่สามารถใช้การได้ยินเป็นหลักในการพูดคุยหรือติดต่อกับผู้อื่น
3. รับรู้ความหมายทางตามากกว่าทางหู ไม่เข้าใจคำพูดจากสภาพปัญหานักการศึกษา จึง

ลงเห็นความเห็นว่า ควรจัดชั้นเรียนพิเศษ หรือจัดโรงเรียนเฉพาะสำหรับคนหูหนวกทั้งประจำไปกลับ

2.3 การศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

การศึกษาระดับอุดมศึกษา ในระดับนี้มุ่งเน้นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้แก่บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้เรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ ในวิชาชีพ มีการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพชีวิตที่ดี เช่นเดียวกับบุคคลปกติอื่นๆ ซึ่งนักศึกษาจะต้องศึกษาตามกำหนดกฎเกณฑ์ตามปกติ เพื่อให้มีการใช้ทักษะทางภาษาในการเรียนการสอนให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนจนเต็มศักยภาพ และในบางสถาบันอาจใช้ภาษามือในการเรียนการสอนเพื่อทำความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่นักศึกษาจะต้องเรียนรู้

การศึกษานักบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คือระบบที่มีกระบวนการเป็นขั้นตอนตามลำดับต่อเนื่องกันในการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยมีองค์ประกอบและปัจจัยพื้นฐาน รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบการเรียนการสอน ได้แก่ ครูผู้สอน ผู้เรียน ผู้บริหาร ผู้ปกครอง คณะกรรมการโรงเรียน สภาพแวดล้อม สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน จุดมุ่งหมายของหลักสูตรการเรียนการสอน เช่นเดียวกับการเรียนการสอนตามปกติ แต่จะต้องมีองค์ประกอบและปัจจัยพื้นฐานเพิ่มขึ้น ได้แก่ แพทย์เฉพาะทางสำหรับการช่วยเหลือฟื้นฟูสมรรถภาพทางการได้ยินให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนอย่างถูกต้องเหมาะสม นักจิตวิทยาและนักแนะแนว เพื่อการช่วยเหลือฟื้นฟูด้านสภาพจิต ให้การแนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีศักยภาพเต็มขีดความสามารถ ครูการศึกษาพิเศษช่วยเหลือฟื้นฟูพัฒนาการทุกด้านของคนเหล่านี้ร่วมกับผู้ปกครองในการจัดกระบวนการเรียน การสอนของผู้เรียนแต่ละคนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ พัฒนาผู้เรียนให้ได้รับประโยชน์สูงสุดในการเรียนรู้ เพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีสามารถอยู่ในสังคมปกติโดยมีความเท่าเทียมกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันตามศักยภาพที่เต็มขีดความสามารถของแต่ละบุคคล ด้วยการใช้ระบบการสื่อสารภาษาที่สมบูรณ์ มีความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน มีศักยภาพในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพดังเช่นบุคคลอื่น

การจัดการศึกษานักบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในปีการศึกษา 2540 มีหน่วยงานของรัฐที่รับภาระหน้าที่โดยตรงคือกระทรวงศึกษาธิการ รับผิดชอบในการจัดการศึกษาให้แก่บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และบุคคลที่มีความบกพร่องทุกประเภท นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานที่ช่วยเหลือสนับสนุน และจัดบริการด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพ การสงเคราะห์ช่วยเหลือด้านสื่ออุปกรณ์พิเศษ การอบรมและให้คำแนะนำแก่พ่อแม่ในการเลี้ยงดู การดูแลสุขภาพอนามัย รวมทั้งการศึกษาในระยะแรกเริ่ม ตลอดจนการฝึกอาชีพ ได้แก่ กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย โรงพยาบาลในสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข โรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร โรงพยาบาลของคณะแพทยศาสตร์ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โรงพยาบาลของกองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ สังกัดกระทรวงกลาโหม ตลอดจนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในสังกัด

กระทรวงมหาดไทย อีกส่วนหนึ่งเอกชนได้รับการจัดการเรียนการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในหน่วยงานของกองการศึกษาเอกชน มูลนิธิเอกชน และมูลนิธิการกุศล ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนน้อยกว่าบุคคลที่มีความบกพร่องที่อยู่ในระบบโรงเรียนของรัฐ

หน่วยงานหลักของรัฐที่จัดการศึกษาให้แก่คนพิการทุกประเภท คือ กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา นอกจากนี้มีหน่วยงานอื่นที่แบ่งเบาภาระหน้าที่จาก 2 หน่วยงานแรกในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ กรมการศึกษานอกโรงเรียน กรมอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ โรงพยาบาล และโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยบางแห่งในสังกัดทบวง มหาวิทยาลัย โรงพยาบาลสังกัดกรมแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย โรงเรียนเทศบาลสังกัดกระทรวงมหาดไทย

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ในแต่ละบุคคลให้สามารถดำรงชีพในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพตามจุดประสงค์ของหลักสูตรพื้นฐาน ด้วยการเรียนรู้ตามเนื้อหาสาระและฝึกทักษะสร้างเจตคติในแต่ละด้านได้สมบูรณ์เพียงใด บุคคลเหล่านั้นก็จะมีความรู้ มีความสามารถ มีทักษะและเจตคติ ในระดับเดียวกับคนปกติได้เช่นกัน

2.4 องค์ประกอบของการจัดการศึกษาบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

กระบวนการเรียนการสอนเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา ซึ่งตามแผนพัฒนาการศึกษาพิเศษด้านคนพิการฉบับที่ 8 จะต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของคนพิการด้านต่างๆ โดยเฉพาะบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่รับผิดชอบ ต่อตนเอง และส่วนรวม มีสุขภาพอนามัยที่ดี พัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคมให้มั่นคง ตลอดจนส่งเสริมวัฒนธรรมให้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของตนด้วยการขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึงและเกิดประโยชน์ต่อคนทุกกลุ่ม โดยจัดกระบวนการเรียนการสอนให้คนมีขีดความสามารถเต็ม ศักยภาพ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นแรงผลักดันที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งแนวทางการพัฒนาดังกล่าวสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550- 2554) ซึ่งคณะกรรมการปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน (2540: 1) มีจุดมุ่งหมายที่จะเสริมสร้างศักยภาพของคนทุกคนทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาให้มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง มีความรู้ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพ และปรับตัวให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการปกครอง จึงได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการศึกษา โดยมุ่งปฏิรูป 4 ด้าน คือ ปฏิรูปโรงเรียนหรือสถานศึกษา ปฏิรูปครูและ

บุคลากร ปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน และปฏิรูประบบบริหารการศึกษา ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ผ่านกระบวนการศึกษามีคุณภาพที่เป็นสากล

2.5 แนวการจัดการศึกษาบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

แนวการจัดการศึกษาบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตามที่ศูนย์พัฒนาการศึกษาอาเซียน (บึงอระ ต้นปาน. 2542: 28-36; อ้างอิงจาก ศูนย์พัฒนาการศึกษาอาเซียน. 2529: 50) ได้กำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนคนพิการทางการได้ยินไว้ตามศักยภาพทางการศึกษา และการได้ยินที่เหลืออยู่ของแต่ละบุคคล 5 แนวทางดังนี้

1. แนวทางการจัดการศึกษาบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินน้อย
2. แนวทางการจัดการศึกษาบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินปานกลาง
3. แนวทางการจัดการศึกษาบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมาก
4. แนวทางการจัดการศึกษาบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินรุนแรง
5. แนวทางการจัดการศึกษาบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินรุนแรงมาก

แนวการจัดการศึกษาทั้ง 5 แนวทางนี้แยกตามลักษณะการได้ยินและปัญหาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแต่ละบุคคล โดยจะกล่าวถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรความต้องการ และบริการพิเศษเฉพาะซึ่งจะมีความเหมาะสมสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเหล่านี้เป็นรายบุคคล ซึ่งเป็นผลดีต่อการเรียนรู้ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลเต็มตามศักยภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. แนวการจัดการศึกษาบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินน้อย

ระดับการได้ยิน ระดับการสูญเสียประเภทหูตึงน้อย มีระดับการได้ยินที่ 26–40 เดซิเบล ลักษณะการได้ยินและปัญหา จะมีปัญหาในการรับฟังเสียงเบา ๆ เช่น เสียงกระซิบหรือในระยะไกล การจัดการเรียนการสอน มี 2 วิธีคือ เรียนร่วมในชั้นปกติ โดยรับบริการพิเศษบ้าง หรืออาจจะไม่ต้องรับบริการพิเศษ เนื่องจากได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพจนถึงระดับที่ช่วยเหลือตนเองได้แล้ว และวิธีเรียนร่วมในชั้นปกติ โดยรับบริการพิเศษจากครูเวียนสอน หรือครูที่ปรึกษาและ/หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเด็กกลุ่มนี้ใช้หลักสูตรปกติในการเรียน ความต้องการและบริการพิเศษ มีความต้องการรับบริการจากนักวิชาชีพเฉพาะและครูการศึกษาพิเศษ ดังนี้ การตรวจวินิจฉัยสมรรถภาพทางการได้ยินโดยตรวจการได้ยิน การเลือกและแนะนำการใช้เครื่องช่วยฟังโดยนักวิชาชีพเฉพาะ การส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา และการพูดโดยนักวิชาชีพเฉพาะ การแก้ไขการพูดที่ผิดปกติโดยนักวิชาชีพเฉพาะ และการฝึกฟังเสียงพูด แก้ไขการพูดโดยครูสอนพูด ซึ่งจะต้องทำงานประสานกับนักแก้ไขการพูด ฝึกอ่านริมฝีปาก และ สีนหน้า ท่าทางของผู้พูด โดยมีการรับบริการจากห้องเสริมวิชาการหรือครูเวียนสอน หรือครูที่

ปรึกษา เช่น จัดที่นั่งเรียนที่สามารถมองเห็นครูและเพื่อนได้ดี มีเพื่อนหรืออาสาสมัครช่วยเหลือและสอนพิเศษ จัดครูช่วยสอนหรือผู้ช่วยครูให้ช่วยเหลือตามความจำเป็น

2. แนวการจัดการศึกษาบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินปานกลาง

ระดับการได้ยิน ระดับการสูญเสียประเภทหูตึงปานกลาง มีระดับการได้ยิน 41-55 เดซิเบล ลักษณะการได้ยินและปัญหา จะมีปัญหาในการรับฟังเสียงพูดคุยใน 2 ลักษณะ คือ มีปัญหาในการรับฟังเสียงพูดคุยที่ตั้งในระดับปกติซึ่งมีระยะห่าง 3-5 ฟุตโดยไม่เห็นหน้าผู้พูดด้วย และมีปัญหาในการพูดเล็กน้อย เช่น พูดไม่ชัด ออกเสียงเพี้ยน พูดเสียงเบา หรือตึงปกติ การจัดการเรียนการสอน มี 2 วิธี คือ เรียนร่วมในชั้นปกติโดยรับบริการพิเศษบ้าง หรือไม่ต้องรับบริการพิเศษ เนื่องจากได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพจนถึงระดับที่ช่วยเหลือตนเองได้แล้ว และวิธีเรียนร่วมในชั้นปกติ และรับบริการพิเศษจากห้องเสริมวิชาการ เด็กกลุ่มนี้เรียนใช้หลักสูตรปกติในการเรียน ความต้องการและบริการพิเศษ มีความต้องการได้รับการบริการจากนักวิชาชีพเฉพาะ ครูสอนพูดและห้องสอนเสริมวิชาการ ซึ่งมีครูการศึกษาพิเศษและผู้ปกครองร่วมกันดังนี้ การตรวจวินิจฉัยสมรรถภาพทางการได้ยิน เด็กต้องได้รับการตรวจวัดและวินิจฉัยโดยนักตรวจการได้ยินและแพทย์เฉพาะทาง การเลือกและแนะนำการใช้เครื่องช่วยฟัง โดยนักวิชาชีพเฉพาะ การส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและการพูดโดย นักวิชาชีพเฉพาะ การแก้ไขการพูดที่ผิดปกติ โดยนักแก้ไขการพูด การฝึกฟังฝึกพูด แก้ไขการพูดโดยครูสอนพูด ซึ่งทำงานร่วมกับนักแก้ไขการพูดหรือประสานงานกัน ฝึกพูดและอ่านริมฝีปาก สีน้า ท่าทางของผู้พูดร่วมด้วย การรับบริการจากห้องเสริมวิชาการ หรือครูเขียนสอน หรือครูที่ปรึกษา อาสาสมัคร และเพื่อนช่วยสอน การจัดครูช่วยสอนหรือ ครูผู้ช่วยให้ช่วยเหลือตามความจำเป็น การจัดแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยความร่วมมือของครูประจำชั้น ครูการศึกษาพิเศษ นักวิชาชีพเฉพาะ ผู้ปกครองและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การจัดครูการศึกษาพิเศษประจำชั้น ครูประจำชั้นนี้ควรจะเป็นครูการศึกษาพิเศษที่เรียนมาโดยตรง หรือผ่านการอบรมวิธีสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมาโดยเฉพาะ การจัดชั้นเรียน จำนวนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะต้องมีจำนวนประมาณ 3-5 คน ในห้องเรียนปกติ

3. แนวการจัดการศึกษาบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมาก

ระดับการได้ยินมีการสูญเสียการได้ยิน ในระดับหูตึงมาก มีระดับการได้ยิน 56-70 เดซิเบล ลักษณะการได้ยินและปัญหา จะมีปัญหาในการรับฟัง และเข้าใจคำพูด ได้ยินเฉพาะเสียงดังมาก มีปัญหาในการรับฟังเสียงหลายเสียงพร้อมกัน เช่น เสียงในห้องประชุม มีพัฒนาการทางภาษาและการพูดช้ากว่าเด็กปกติ พูดไม่ชัด เสียงเพี้ยน บางคนไม่พูด การจัดการเรียนการสอนมี 2 วิธี คือ เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการพิเศษจากห้องเสริมวิชาการ และวิธีเรียนร่วมในชั้นพิเศษสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยส่งไปเรียนร่วมในชั้นปกติบางวิชา เช่น พลศึกษา ศิลปศึกษา คณิตศาสตร์ และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ หลักสูตรที่ใช้หลักสูตรปกติและปรับปรุงวิชาที่เกี่ยวกับภาษาความ

ต้องการและบริการพิเศษ จะมีความต้องการรับบริการพิเศษจากนักวิชาชีพ และครูสอนพูด และห้องสอนเสริมวิชาการดังนี้ การตรวจวินิจฉัยสมรรถภาพทางการได้ยิน โดยนักตรวจการได้ยิน การเลือกและแนะนำการใช้เครื่องช่วยฟัง โดยนักวิชาชีพเฉพาะ การส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและการพูด โดยนักวิชาชีพเฉพาะ การแก้ไขการพูดโดยนักแก้ไขการพูดการฝึกฟังฝึกพูด และแก้ไขการพูดโดยครูสอนพูด ซึ่งทำงานร่วมกับนักแก้ไขการพูดหรืออาจประสานงานกันในการฝึกพูดและการฝึกอ่านริมฝีปาก สีน้หน้า ท่าทางของผู้พูด การรับบริการจากห้องเสริมวิชาการ หรือครูเวียนสอน หรือครูที่ปรึกษาอาสาสมัคร และเพื่อนช่วยสอน การจัดครูช่วยสอนหรือครูผู้ช่วย ให้ช่วยเหลือตามความจำเป็น การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล การจัดชั้นเรียนจัดให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ ไม่เกินห้องละ 3 คน

4. การจัดการศึกษาบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินรุนแรง

ระดับการได้ยินมีการสูญเสียการได้ยินระดับหูตึงรุนแรง มีระดับการได้ยิน 71-90 เดซิเบล ลักษณะการได้ยินและปัญหา มีปัญหาในการรังฟังเสียงและการเข้าใจคำพูด จะได้ยินเฉพาะเสียงที่ตั้งใกล้หูในระยะห่าง 1 ฟุต มีปัญหาในการแยกเสียงพูด โดยเฉพาะการแยกเสียงพยัญชนะ แม้จะใส่เครื่องช่วยฟังก็ตาม การจัดการเรียนการสอนกลุ่มนี้จะต้องจัดชั้นพิเศษเฉพาะสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในสถานศึกษาปกติ หลักสูตรใช้หลักสูตรปกติ โดยปรับปรุงให้เหมาะสมกับความสามารถและความต้องการของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพิ่มวิชาการฝึกฟัง ฝึกพูด ในหลักสูตรด้วยความต้องการและบริการพิเศษ กลุ่มนี้มีความต้องการและบริการพิเศษจากนักวิชาชีพเฉพาะครูการศึกษาพิเศษ และห้องสอนเสริม รวมทั้งบริการจากชั้นพิเศษดังนี้ การตรวจวินิจฉัยสมรรถภาพทางการได้ยิน โดยนักตรวจการได้ยินการเลือกและแนะนำการใช้เครื่องช่วยฟัง โดยนักวิชาชีพเฉพาะ การส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและการพูด โดยนักฝึกพูดการแก้ไขการพูด โดยนักแก้ไขการพูด การฝึกฟังฝึกพูด และแก้ไขการพูด โดยครูสอนพูดซึ่งทำงานร่วมกับนักฝึกและแก้ไขการพูด หรือประสานงานกันในการฝึกพูดและการฝึกอ่านริมฝีปาก สีน้หน้าท่าทางของผู้พูด การรับบริการจากห้องสอนเสริมวิชาการหรือครูเวียนสอนหรือครูที่ปรึกษาอาสาสมัครและเพื่อนช่วยสอน การจัดครูช่วยสอนหรือครู ผู้ช่วยให้ช่วยเหลือตามความจำเป็น การรับบริการจากชั้นพิเศษเกี่ยวกับการฝึกใช้ภาษามือ และการสะกดนิ้วมือเป็นรายบุคคล การรับบริการจากครูจิตวิทยาประจำโรงเรียน หรือครูแนะแนวในการแก้ไขปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยความร่วมมือของครูประจำชั้น ครูจิตวิทยา ครูแนะแนว และครูประจำวิชา ร่วมกับผู้ปกครอง การจัดชั้นเรียน การจัดบุคคลที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนในชั้นเรียนมี 2 แนวทาง คือ การเรียนในชั้นปกติ บุคคลที่มีความต้องการพิเศษกลุ่มนี้มีความบกพร่องและมีความสามารถสูง มีทักษะในการสื่อความหมาย จะได้รับการคัดเลือกให้เรียนในชั้นเรียนปกติในบางวิชา และวิธีการเรียนในชั้นพิเศษใน

โรงเรียนปกติ บุคคลที่มีความต้องการพิเศษกลุ่มนี้ที่ยังไม่มีความพร้อม ความสามารถและทักษะในการสื่อความหมายยังไม่เพียงพอจะเรียนร่วมกับคนปกติได้ จะจัดให้เฉพาะกิจกรรมร่วมหลักสูตร หรือ กิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น ยุวภาษา ดูกสื่อ ศิลปะ

5. การจัดการศึกษาบุคคลที่มีความต้องการพิเศษในระดับรุนแรงมาก

ระดับการได้ยิน มีการสูญเสียการได้ยินระดับรุนแรงมาก (หูหนวก) มีระดับการได้ยิน 91 เดซิเบลขึ้นไป ลักษณะการได้ยินและมีปัญหา อาจรับรู้เสียงดังบางเสียง และเสียงสั้นสะท้อน เช่น เสียงฟ้าร้อง เสียงเครื่องบิน ไม่สามารถใช้การได้ยินเป็นหลักในการพูดคุย หรือติดต่อกับผู้อื่น มีพัฒนาการทางภาษาล่าช้าและผิดปกติ ได้รับความหมายโดยการรับรู้ทางตามากกว่าการได้ยินทางหู ไม่เข้าใจคำพูด การจัดการเรียนการสอน กลุ่มนี้จะต้องจัดให้เรียนในชั้นพิเศษสำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะในสถานศึกษาปกติ หลักสูตรใช้หลักสูตรพิเศษโดยถือหลักสูตรปกติเป็นแกน ดังนี้ หลักสูตรปกติเป็นแกนหลัก แล้วเสริมสร้างทักษะในการสื่อความหมาย และพัฒนาการทางภาษา หลักสูตรปกติเป็นแกนหลัก แล้วสอนภาษาไทยเสมือนภาษาที่สอง หลักสูตรปกติเป็นแกนหลัก แล้วสอนภาษาพูดและภาษามือ ในลักษณะของระบบรวมเป็นหลักในการเรียนการสอน ความต้องการและ บริการพิเศษ กลุ่มนี้มีความต้องการที่จะได้รับบริการพิเศษจากนักวิชาชีพเฉพาะ ครูสอนพูด หรือสอนเสริมวิชาการและชั้นพิเศษ ล่ามภาษามือ หนังสือภาษามือ ผู้ช่วยครูที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และโครงการฝึกอาชีพ ดังนี้ การตรวจวินิจฉัยสมรรถภาพทางการได้ยิน โดยนักตรวจการได้ยิน การเลือก และแนะนำการใช้เครื่องช่วยฟัง โดยนักวิชาชีพเฉพาะ การส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและการพูด โดยนักฝึกพูด การแก้ไขการพูด โดยนักแก้ไขการพูด การฝึกฟังฝึกพูดและแก้ไขการพูด โดยครูสอนพูด ซึ่งทำงานร่วมกับนักฝึกและแก้ไขการพูด หรือประสานงานกันในการฝึกพูดและการฝึกอ่านริมฝีปาก และ สืบหน้าท่าทางของผู้พูดการรับบริการจากห้องสอนเสริมวิชาการ ครูจิตวิทยา ครูพิเศษ ครูแนะแนว การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล การรับบริการเพิ่มเติมจากชั้นพิเศษ ในด้านภาษามือ ผู้ช่วยครูที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และล่ามภาษามือ การฝึกอาชีพเบื้องต้น การจัดชั้นเรียน กลุ่มนี้จะต้องเรียนในชั้นพิเศษสำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนปกติ โดยกำหนดอัตราระหว่างครูกับนักเรียน คือ 1:8 เนื่องจากคนกลุ่มนี้มีความบกพร่องทางการได้ยินรุนแรงมากและไม่พร้อมในการเรียนโดยใช้หลักสูตรปกติ และไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาพูดกับคนปกติ ทำให้เกิดปัญหาในชั้นเรียนและการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน กรมสามัญจึงได้จัดการเรียนการสอนในโรงเรียนพิเศษ เฉพาะชั้นในปี พ.ศ.2494 โดยกำหนดให้ชั้นเรียนหนึ่งๆ มี นักเรียนประมาณ 5-8 คน และได้จัด กิจกรรมการเรียนการสอนและเนื้อหาวิชาการตามหลักสูตรที่กำหนด ได้แก่ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา สุขศึกษาพลานามัย และหัตถศึกษา ตามระดับชั้นตั้งแต่เด็กเล็ก ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา แต่ได้รับการยกเว้นการสอนบางวิชาที่บุคคลที่มีความ

ต้องการพิเศษมีความไม่สามารถจะทำได้เนื่องจากมีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้แก่ การอ่านฟังเสียง การขับร้อง ดนตรี เป็นต้น แล้วเพิ่มกิจกรรมการเรียนการสอน คือการใช้ภาษามือ การสะกดด้วยนิ้วมือ การสอนพูด และการอ่านริมฝีปาก สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนและหนังสือเรียนใช้เหมือนนักเรียนปกติ แต่เพิ่มอุปกรณ์พิเศษเพื่อตรวจวัดการได้ยิน เครื่องช่วยฟังแบบกลุ่ม และแบบเฉพาะบุคคล กระเจงเงาะสำหรับใช้ในการสอนพูด ส่วนการวัดผลใช้เกณฑ์เดียวกับคนปกติ มีการสอบประจำภาคและสอบไล่ คือเกณฑ์ตัดสินตกหรือได้ร้อยละ 50 โดยโรงเรียนเป็นผู้วัดผลเองในบางชั้น ส่วนชั้นตัวประโยคประถมและมัธยมศึกษา ส่งนักเรียนไปสมทบสอบที่โรงเรียนคนปกติ โดยได้รับอนุญาตให้ยกเว้นการสอบบางวิชาได้

ต่อมาได้มีการปรับปรุงแนวการจัดการเรียนการสอนบุคคลที่มีความต้องการพิเศษรุนแรงมากตั้งแต่ 85 เดซิเบลขึ้นไป ได้แยกออกจากกลุ่มที่มีการสูญเสียการได้ยินที่น้อยกว่า 85 เดซิเบล โดยให้เรียนในโรงเรียนพิเศษเฉพาะกับเรียนร่วมกับคนปกติ เพื่อเปรียบเทียบและหาวิธีที่ดีที่สุด ประหยัด และได้ผลแก่ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ให้ได้รับประโยชน์สูงสุด โดยมีการจัดอบรมบุคลากรครูผู้สอนและครูฝึกพูดให้มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนให้แก่บุคคลที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะเพิ่มมากขึ้น ส่วนสาระเนื้อหาวิชาการได้จัดการเรียนการสอนในวิชาสามัญเช่นเดียวกับหลักสูตรปกติ แต่เน้นวิชาชีพที่จัดสอนเป็นการปูพื้นฐานให้มากขึ้น เช่น วิชาตัดเย็บเสื้อผ้า วิชาไฟฟ้า งานไม้ เขียนแบบ ถักทอ ปั่น แกะสลัก งานเกษตรเบื้องต้น โดยเลือกสอนตามความเหมาะสมกับสภาพความบกพร่องของแต่ละคน การจัดการเรียนการสอนใช้ระบบวิธีสอนหลากหลายแบบผสมกัน เรียกว่าระบบรวม คือการใช้ภาษา การสะกดด้วยนิ้วมือ การอ่านริมฝีปาก ร่วมกับการสอนพูด สำหรับกลุ่มที่มีความบกพร่องทางการได้ยินรุนแรงมาก ต่างจากบุคคลที่มีความต้องการพิเศษน้อย สถานศึกษาทำหน้าที่ประเมินและวัดผลเองในทุกระดับชั้น

ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ กรมสามัญศึกษาจึงต้องจัดอบรมสัมมนาปฏิบัติการทำแผนการเรียนการสอน คู่มือครู และแบบเรียนฉบับง่ายและเพิ่มภาษามือในแบบเรียนภาษาไทย โดยร่วมมือกับกรมวิชาการและกรมการจากหน่วยงานผู้ให้บริการบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและผลิตครู เพื่อให้การเรียนการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ง่าย และสะดวกยิ่งขึ้น แต่ยังคงไว้ซึ่ง จุดประสงค์และหลักการของหลักสูตรแต่ละวิชาทุกประการ

แต่ในปัจจุบันจากการศึกษาวิจัยทางการศึกษาพิเศษในหลายประเทศ รวมทั้งประเทศไทย ซึ่ง ผดุง อารยะวิญญู (2542: 37) ได้เสนอว่าการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนพิเศษเฉพาะไม่ใช่แนวทางที่ถูกต้อง เพราะเป็นการแยกเด็กออกจากสังคม เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ จึงควรนำบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เข้าเรียนร่วมกับคนปกติ เพื่อให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และคนปกติมีความเข้าใจ ข้อจำกัดและความสามารถของกันและกัน โดยพบว่าลักษณะการเรียนการ

สอนในลักษณะเรียนร่วมกับคนปกติเป็นแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสม และสามารถจัดได้หลายรูปแบบตามสภาพเศรษฐกิจ สังคม และแผนพัฒนาทางการศึกษาพิเศษ และนโยบายการศึกษาชาติ ทั้งนี้เพื่อให้คนเหล่านี้ได้รับการฝึกฝนและพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ เพื่อการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้ใกล้เคียงกับสภาพที่เป็นจริง เพื่อการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด

การจัดการเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็นคนปกติหรือคนพิการประเภทใด รวมทั้งบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สิ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนมีสัมฤทธิ์ผลคือหลักสูตร ซึ่งเป็นประสบการณ์ทั้งหมดที่จัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ได้รับความรู้ ทักษะและทักษะที่สำคัญในการดำรงชีวิตในสังคม ในการจัดการเรียนการสอนจึงเป็นการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล จนสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าผู้เรียนจะเป็นปกติหรือมีความบกพร่องด้านใดก็ตามแต่มีบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประเภทที่มีการสูญเสียการได้ยินรุนแรงมาก ไม่สามารถเรียนตามหลักสูตรปกติได้ เนื่องจากไม่มีความพร้อมในด้านการพัฒนาภาษาพอเพียงที่จะใช้สื่อสารและเรียนรู้ได้ดังเช่นเด็กปกติ บุคคลที่มีความต้องการพิเศษกลุ่มนี้จึงเรียนรู้ไม่ได้ตามจุดประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ จึงเป็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอน เพราะบุคคลเหล่านี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีสิทธิ์เท่าเทียมกับคนปกติในสังคม รวมทั้งโอกาสในการได้รับการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาและตามกฎหมายรัฐธรรมนูญในปัจจุบัน ดังนั้นจึงมีการปรับหลักสูตรสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยยึดหลักสูตรปกติเป็นแกนแล้วปรับเนื้อหา วิธีการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่ออุปกรณ์ที่มีความจำเป็นเฉพาะเพื่อช่วยให้บุคคลกลุ่มนี้ผ่านการประเมินหรือการวัดผลที่ต่างจากคนปกติ โดยจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายที่สำคัญให้ชัดเจนและแน่นอน คือผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องกลุ่มนั้นๆ ได้รับผลจากการเรียนการสอนโดยการช่วยเหลือตนเองได้และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ไม่สามารถเรียนได้ตามหลักสูตรปกติ จะมีความแตกต่างจากหลักสูตรปกติ คือ ยกเว้นการสอนบางวิชาในหลักสูตรที่กำหนดไว้ในส่วนที่ขัดกับความบกพร่องทางการได้ยิน เช่น จะยกเว้นการอ่านฟังเสียงขับร้องดนตรี แต่จะจัดการเรียนการสอนภาษามือ การสะกดนิ้วมือ การสอนพูดและการอ่านริมฝีปาก โดยครูที่สอนวิชาการปกติจะต้องศึกษาอบรมให้มีความสามารถใช้เทคนิควิธีเฉพาะสำหรับสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และการใช้อุปกรณ์พิเศษเฉพาะ ได้แก่ เครื่องช่วยฟังชนิดเฉพาะตัว และเป็นกลุ่มในชั้นเรียนได้ ส่วนเนื้อหาสาระยังคงใช้ตามหลักสูตรปกติ สื่ออุปกรณ์การสอน รวมทั้งหนังสือแบบเรียนก็ยังคงใช้เหมือนคนปกติตามระดับชั้นตั้งแต่อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ซึ่งในบางวิชา เช่น

วิชาภาษาไทย กรมวิชาการร่วมกับคณะกรรมการจากโรงเรียนโสตศึกษา กรมสามัญ และมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้ปรับเนื้อหาสาระตามความจำเป็น แล้วเพิ่มการสื่อสารด้วยภาษามือร่วมกับตัวอักษร เพื่อให้เด็กที่ใช้ภาษามือมีความเข้าใจในเนื้อหาสาระได้อย่างสมบูรณ์เท่ากับคนปกติ เพื่อให้สามารถเรียนภาษาไทยด้วยความเข้าใจความหมายได้อย่างลึกซึ้งถูกต้องตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนต่อไป นอกจากนี้แนวการจัดการเรียนการสอนบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะเป็นการเรียนร่วมกับคนปกติ โดยเปิดโอกาสให้คนปกติและคนที่มีความบกพร่องทำความเข้าใจกัน เพื่อให้ยอมรับข้อจำกัดและความสามารถของกันและกันเพื่อให้มีการดำรงชีพในสังคมร่วมกันอย่างมีความสุข

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3.1 ปัญหาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ศรียา นิยมธรรม (2544. 164–165) กล่าวถึง ปัญหาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆ ดังนี้

การสื่อสาร บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีอุปสรรคทางการสื่อสาร ทำให้รู้สึกอึดอัดหรือหวาดระแวง ไม่เข้าใจกฎเกณฑ์ หรือกฎระเบียบสังคมที่เขาอยู่

ความสัมพันธ์กับผู้อื่น การปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่น จะต้องดำเนินในลักษณะทั้งการเป็นผู้ให้และผู้รับ ต้องอาศัยการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อให้ช่วยให้ทราบถึงข้อจำกัด ตลอดจนมีทัศนคติเชิงบวกกับการที่ตนเองเป็นคนหูหนวก/หูตึง จึงจะทำให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

การยอมรับตนเอง คนที่รู้จักตนเองได้ถูกต้อง ยอมรับว่าตนมีความสามารถ และมีข้อจำกัดอะไร ซึ่งจะส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม

การเลียนแบบ การพยายามเป็นตัวของตัวเองโดยไม่ต้องเสแสร้งทำ ทำให้คนมีสุขภาพจิตดีกว่า คนที่พยายามเอาอย่างหรือเลียนแบบคนอื่น ในประเด็นที่ตนไม่สามารถทำได้ เช่น การเสแสร้งทำเป็นได้ยิน หรือเข้าใจการสนทนาของผู้อื่น ย่อมทำให้เกิดความผิดพลาดได้ง่าย

สติปัญญา บุคคลจะประสบความสำเร็จในงานใดๆ ย่อมต้องอาศัยความเข้าใจในเรื่องงานที่ทำและเข้าใจกฎเกณฑ์ มารยาทต่าง ๆ ในการอยู่ร่วมกันในสังคมของคนที่มีการได้ยิน

ความเข้มแข็ง ความอดทนและความมุมานะ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มักมีปัญหาทางอารมณ์ มีความอดทนต่ำ ล้มเลิกความตั้งใจง่าย มักเข้าใจสิ่งต่างๆ ผิด หวาดระแวง บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คิดว่าตนทำไม่ได้ เป็นการดูถูกความสามารถของตนเองและขาดแรงจูงใจ ไม่บากบั่นเอาชนะปัญหา

การรับรู้เกี่ยวกับตนเอง ความคิดเกี่ยวกับตนเองเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้คนเห็นคุณค่าของตนเอง มีความขยัน ตั้งใจ เอาชนะอุปสรรคต่างๆ ถ้าคนมีการรับรู้เกี่ยวกับตนเองไม่ดี มักจะเป็นคนทอดถอยยอมแพ้ไม่ชวนช่วย

จะเห็นได้ว่าปัญหาต่างๆ เหล่านี้เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบมากในหลายๆ ด้าน ทั้งทางด้านสังคม ด้านส่วนตัว และด้านการเรียนรู้ ซึ่งหากนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบกับปัญหาดังกล่าวข้างต้นนี้ ก็อาจส่งผลเสียต่อการพัฒนาบัณฑิตผู้ที่มีความต้องการพิเศษ ทำให้การเรียนรู้และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยเกิดปัญหาขึ้นได้

3.2 ความต้องการของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

พจนานุกรม คำมี (2548: 16) กล่าวถึง ความต้องการของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่เรียนในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ไว้ดังนี้

ความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีหลายๆ ด้าน อาทิเช่น ความต้องการเงินทุนการศึกษา ความต้องการคอมพิวเตอร์สำหรับคนพิการ ความต้องการห้องคอมพิวเตอร์ พร้อมอุปกรณ์ ความต้องการเครื่องช่วยฟัง ความต้องการในการรับบริการด้านการสอนเสริม ความต้องการล่ามภาษามือ ความต้องการในการใช้สื่อ ความต้องการในการฝึกทักษะภาษา/อบรมทักษะ การศึกษาความต้องการในด้านแนะแนวด้านอาชีพ ความต้องการทางการเรียนโดยให้อาจารย์ผู้สอนสอนช้าลง และความต้องการในการหารายได้พิเศษในระหว่างศึกษา

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะมี ความต้องการที่เน้นในหลายๆ ด้าน ทั้งทางด้าน การเรียน ส่วนตัว ด้านสังคม และการประกอบอาชีพ ซึ่ง ความต้องการทั้งหลายเหล่านี้มีจุดประสงค์เพื่อการเรียนรู้ และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่างมีความสุข อันจะส่งผลที่ดีต่อการพัฒนาบัณฑิตผู้ที่มีความต้องการพิเศษที่ดีได้ในอนาคต

3.3 มุมมองของคนในสังคมที่มีต่อบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

1. มุมมองทางด้านการแพทย์
2. มุมมองในด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

มุมมองทางด้านการแพทย์ มองว่าบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นคนไข้ควรที่จะได้รับการรักษา/ฟื้นฟูสมรรถภาพ เป็นคนผิดปกติหรือมีความบกพร่อง และมีความต้องการให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเหมือนกับคนที่มีการได้ยิน กล่าวคือ ให้มีการได้ยินเหมือนคนที่มีการได้ยิน อยู่ร่วมในสังคม สถานศึกษา และอื่นๆ เหมือนกับคนที่มีการได้ยิน ในด้านวิชาการ มุมมองทาง การแพทย์มักจะสนใจศึกษาผลกระทบของการสูญเสียการได้ยิน อันได้แก่ ความจำ ภาษา การพัฒนา

ด้านจิตสังคม โดยเน้นการอยู่ร่วมในสังคมทั่วไป มุมมองในด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คือ คนที่มีสังคมวัฒนธรรมอยู่กับคนที่มีการได้ยิน ท่ามกลางคนกลุ่มใหญ่คือ คนที่มีการได้ยิน และบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คนที่ใช้ภาษาและมีวัฒนธรรมเป็นของตนเองและไม่ใช้คนพิการเปรียบเสมือนกับชนกลุ่มน้อยในสังคม

พอล กล่าวว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นสภาพตามธรรมชาติไม่ใช่โรคหรือความพิการที่ต้องรักษาหรือป้องกันบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทำได้ทุกอย่างยกเว้นได้ยินเสียง อาจมีปัญหาในการคิดเชิงเหตุผล โดยเฉพาะเมื่อติดต่อกับคนที่มีการได้ยิน ลักษณะที่เห็นได้ชัดคือ วัฒนธรรมภาษาเป็นของตนเอง (ศรียา นิยมธรรม. 2544: 127; อ้างอิงจาก Paul. 2000: 16-17)

3.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

1. การสื่อสาร มนุษย์เป็นสัตว์โลกที่ต้องการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่เหล่า ด้วยความจำเป็นที่ต้องอาศัยซึ่งกันและกันเพื่อความอยู่รอด จึงจำเป็นต้องทำอย่างหนึ่งที่ต้องทำการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจกันในหมู่สมาชิกในสังคม การสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเชื่อมโยงแต่ละส่วนของสังคมให้มีความเป็นหนึ่งและอยู่ร่วมกันด้วยความราบรื่น การมีความรู้ความสามารถในการสื่อสารจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุกคน ระดับความรู้ความสามารถในการสื่อสารของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ประสบการณ์ การศึกษา ความสามารถในการเรียนรู้ พื้นเพ และสภาพร่างกาย จิตใจ ทำให้ขีดจำกัดไม่เท่ากัน อุปสรรคที่สำคัญที่สุดของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คือ อุปสรรคในการสื่อสารกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นความบกพร่องที่มองเห็นได้ด้วยตา

คนทั่วไปไม่สามารถรับรู้ถึงสภาพแวดล้อมที่เป็นอุปสรรคที่กีดกันความสามารถบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพราะเมื่อมองด้วยตา เหมือนกับคนทั่วไป จะรับรู้ก็ต่อเมื่อได้มีการสื่อสารกันเท่านั้นต่างจากคนที่มีความบกพร่องประเภทอื่นที่เห็นได้ชัด เช่น บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเคลื่อนไหว จะต้องใช้รถเข็น เป็นต้น ดังนั้นอุปสรรคของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จึงมักถูกมองข้ามไป อุปสรรคในการสื่อสารนี้ส่งผลกระทบอย่างมากต่อการเรียนรู้ เพราะการเรียนรู้ส่วนใหญ่มาจากการฟัง เป็นข้อเสียเปรียบอย่างมากดังเช่นการศึกษา มาร์สชาร์ค (วาริ ถิระจิตร. 2545: 127; อ้างอิงจาก Marschark; et al. 2002: 157) ได้กล่าวถึงการอ่านของคนหูหนวกว่า มีคนหูหนวกจำนวนน้อยเท่านั้นที่มีความสามารถในการอ่านเท่ากับคนที่มีการได้ยิน คนหูหนวกที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ จะมีความสามารถในการอ่านเท่ากับอายุจริง และมีมากกว่า ร้อยละ 30 เท่านั้นที่คนหูหนวกมีความสามารถในการอ่านเท่ากับอายุจริง และมีน้อยกว่า ร้อยละ 30 ที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแบบไม่รู้หนังสือ

อุปสรรคในการสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน กับคนที่มีการได้ยินเป็น เรื่องที่ยากต่อการเข้าใจของทั้งสองฝ่าย ถ้าหากคนที่มีการได้ยินและบุคคลที่มีความบกพร่องทาง การได้ยิน ได้รับการศึกษาและฝึกฝนให้สามารถสื่อสารซึ่งกันและกัน โดยใช้ภาษามือแล้วอุปสรรคใน การสื่อสารจะลดน้อยลงไปได้มาก คนที่มีการได้ยินพยายามเรียนรู้และเข้าใจบุคคลที่มีความบกพร่อง ทางทางการได้ยิน และภาษามือยังมีจำนวนน้อยมาก ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีความบกพร่อง ทางทางการได้ยิน และคนที่มีการได้ยินจึงพบเห็นได้ไม่บ่อยนัก เพราะบุคคลที่มีความบกพร่องทางการ ได้ยิน จะรู้สึกอึดอัด เมื่อต้องพยายามสื่อสารกับคนที่มีการได้ยินที่ไม่เข้าใจธรรมชาติของบุคคลที่มี ความบกพร่องทางการได้ยิน และคนที่มีการได้ยินมักเห็นว่าเป็นเรื่องเสียเวลาที่จะใช้ความพยายามใน การ สื่อสารประกอบกับเจตคติที่ไม่ดี โดยมักมองว่าบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นผู้ไร้ ความสามารถ มีสติปัญญาต่ำ ไม่น่าคบหา จึงเป็นการปิดโอกาสทางด้านการศึกษา สังคม และอาชีพ

2. ความสามารถทางสติปัญญา ผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อาจคิดว่าเป็นคนที่มีระดับสติปัญญาต่ำ ความจริงแล้วไม่เป็นเช่นนั้น เพราะท่านไม่อาจสามารถสื่อสาร กับเขาได้ หากท่านสามารถสื่อสารได้อย่างดีกับเขาแล้ว ท่านก็อาจเห็นว่าเขาเป็นคนฉลาดก็ได้ ความ จริงแล้ว ระดับสติปัญญาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จากรายงานการวิจัยจำนวนมาก พบว่า มีการกระจายคล้ายคนทั่วไป บางคนอาจโง่ บางคนอาจฉลาด จึงอาจสรุปได้ว่าบุคคลที่มีความ บกพร่องทางการได้ยิน ไม่ใช่สติปัญญาต่ำทุกคน

3. ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง การปรับตัว การยอมรับความบกพร่อง เมื่อบุคคลที่มี ความบกพร่องทางการได้ยิน มีการสื่อสารกับคนที่มีการได้ยินมักเกิดความคับข้องใจ เกิดความแปร ปรวนทางอารมณ์ เช่น อุนเฉียว ก้าวร้าว เศร้าซึม และหลีกเลี่ยงการเข้าสังคม พฤติกรรมที่พบได้บ่อยใน กรณีการปรับตัวไม่ได้ (สุชาติดา ชัยวรศิลป์, 2541: 30) คือ การแยกตัวออกจากสังคมของคนที่มีการ ได้ยินอาจเกิดจากความรู้สึกมีปมด้อย ปรับตัวเข้ากับคนอื่นไม่ได้ หรือทนไม่ได้ต่อการถูกล้อเลียน หรือ ถูกเพื่อนถามบ่อยๆ เกี่ยวกับความบกพร่องในการศึกษาเล่าเรียนคนที่มีความบกพร่องมักพบปัญหา ความโดดเดี่ยว เหงา ถูกหัวเราะ ล้อเลียนจากเพื่อนฝูง ซึ่งในบางครั้งอาจเกิดการชกต่อยกันได้ ดังนั้น การปรับตัว การยอมรับความบกพร่อง จึงมีความสำคัญมาก ซึ่งถ้าบุคคลที่มีความบกพร่องทางการ ได้ยิน ปรับตัวและยอมรับความบกพร่องได้ จะมองโลกในแง่ดี และยอมรับในความแตกต่าง มีกำลังใจ ในการเล่าเรียน รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า ซึ่งความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง เป็นสิ่งสำคัญของสุขภาพจิตที่ดี และเป็นสิ่งสำคัญในสังคมเหมือนคนที่มีการได้ยิน

ไซร์เมอร์ (ศรียา นิยมธรรม. 2544: 127; อ้างอิงจาก Schirmer. 2001: 150) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง (Self-Esteem) ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คือ

1. ระดับการได้ยิน
2. สภาพแวดล้อมทางครอบครัว
3. สภาพแวดล้อมที่ทำงาน / สถานศึกษา
4. การเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มเดียวกัน

วาริ ธีระจิตร (2545: 52) ได้กล่าวถึงข้อดีในการอยู่ในโรงเรียนประจำว่าบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่อยู่ในโรงเรียนประจำได้มีการติดต่อกับคนหูหนวกอยู่ตลอดเวลาและมีการแข่งขันภายใต้ข้อจำกัดด้วยความบกพร่องเหมือนกัน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าไม่แตกต่างกัน และโดยทั่วไปจะมีความสามารถในการยอมรับในความสามารถของตนเองดีกว่าคนที่มีความบกพร่องประเภทอื่นๆ ที่เรียนในโรงเรียนเรียนร่วม

รวมถึงการศึกษาการมองภาพลักษณ์ของตนเอง (Self-image) พบว่า คนหูหนวกที่เรียนในโรงเรียนประจำจะมีคะแนนการมองภาพลักษณ์ของตนเอง มากกว่าบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่เรียนในโรงเรียนเรียนร่วม

4. ความสามารถทางสังคม ได้พัฒนามาจากการเข้าสังคม รวมถึงกีฬาและกิจกรรมพิเศษ ทำให้รู้จักเพื่อนอย่างเป็นกันเอง มีโอกาสผ่อนคลายความเครียด เรียนรู้สังคมภายนอกการเรียน เป็นผลดีต่อความสามารถในการเข้าสังคม มีผลต่อความสำเร็จในการศึกษาและการทำงาน ในการศึกษาเรื่องความสามารถทางสังคมนั้น นักวิจัยมีมุมมองความเห็นที่แตกต่างกันไป โดยนักวิจัยบอกว่าการปรับตัวในสังคมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้ภาษามือหรือภาษาค้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

รายงานความแตกต่างของวุฒิภาวะทางสังคม ระหว่างคนปกติกับคนหูหนวกนั้นเป็นผลมาจากความรู้ันจำกัดเกี่ยวกับประสบการณ์ชีวิตของคนหูหนวกความแตกต่างมิได้เกิดจากความบกพร่องทางจิตวิทยาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแต่อย่างใด อีเมอร์ตัน เฮอริวิทซ์ และบิชอป (Emerton Herwitz; & Bishop. 1979)

คนหูหนวกจะมีปัญหาทางจิตวิทยาและสังคมอยู่บ้าง แต่ปัญหาดังกล่าวมิได้เกิดจากระดับสติปัญญาของคนหูหนวกเอง แต่เกิดจากพัฒนาการทางจิตวิทยาล่าช้านั่นเอง ที่เขาเป็นเช่นนั้นเนื่องจากครู ผู้ปกครองและเพื่อนร่วมชั้นมิได้ให้ความรู้เกี่ยวกับประสบการณ์ชีวิตแก่คนหูหนวกอย่าง

เพียงพอ การขาดความรู้ที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตทำให้คนหนุ่มสาวมีพัฒนาการทางจิตวิทยาล่าช้ากว่าคนปกติ เลวิน (Levine. 1971)

การคิดว่ามีพฤติกรรมไปในลักษณะเอาตนเองเป็นศูนย์กลาง ขาดความเห็นอกเห็นใจคนอื่น ต้องพึ่งพาผู้อื่นตลอดเวลาไม่รู้จักควบคุมอารมณ์และไม่เข้าใจตนเอง สรุปได้ว่า เด็กหรือผู้ใหญ่ที่หนุ่มสาวมักเป็นคนที่ขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีบุคลิกภาพที่อ่อนแอและมีปัญหาในการควบคุมอารมณ์ตนเองจากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางจิตวิทยาและสังคมของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แล้ว อาจกล่าวสรุปได้ว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาเกี่ยวกับวุฒิภาวะทางอารมณ์ค่อนข้างมาก อัลท์ชูลเลอร์ (Altshuler. 1962)

รายงานเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของคนหนุ่มสาวในสหรัฐอเมริกาว่า คนหนุ่มสาวมีอาชีพเป็นคนว่างงานเลยทีเดียวแม้ว่าผู้จ้างคนหนุ่มสาวทำงานน้อย จากการที่เทคโนโลยีก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการที่เด็กหนุ่มสาวยังมีปัญหาทางด้านจิตวิทยาและสังคมบางประการ ดังนั้นปัญหาการจ้างงานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ยังคงจะมีต่อไปอยู่ในอนาคตเป็นที่คาดหมายกันว่า ในราวปี ค.ศ.2000 ครึ่งหนึ่งของประชากรในสหรัฐอเมริกา จะทำงานในแขนงวิชาซึ่งยังไม่ค้นพบ หากเป็นเช่นนั้นจริงคนหนุ่มสาวก็ต้องปรับตัวอีกมากเพื่อให้เข้ากับเหตุการณ์เช่นนั้น เพื่อให้คนหนุ่มสาวมีงานทำคงต้องมีการเตรียมตัวด้านการประกอบอาชีพและการให้การศึกษาเพื่อการทำงาน มัวร์ส (Moore. 1978)

คนที่สูญเสียการได้ยินน้อยหรือหูตึง จะมีลักษณะคล้ายคนหนุ่มสาว เช่น (Sceoin) ได้ศึกษา ลักษณะทางจิตวิทยาและสังคมของคนหูตึง พบว่าคนเหล่านี้มีปัญหาหลายประการ ได้แก่ ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ มีอาการทางระบบประสาท และมีปัญหาในการปรับตัวมากกว่าคนปกติด้วยเดียวกัน การไม่ได้ยินเสียงทำให้คนหนุ่มสาวมีภาษาจำกัด การมีภาษาจำกัดทำให้คนหนุ่มสาวไม่เข้าใจสิ่งที่อยู่รอบตัว ทำให้เกิดความปั่นป่วนทางอารมณ์ มีความว้าวุ่น ต้องการอยู่เดียวดายและสิ้นหวัง อย่างไรก็ตามปัญหาดังกล่าวมิได้เกิดขึ้นกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินทุกคน เช่น ยังได้กล่าวอีกว่า แม้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะมีปัญหาในการปรับตัวมากกว่าคนปกติมากก็ตาม แต่คนเหล่านี้มิได้แสดงออกให้เห็นอย่างเด่นชัด ปัญหาในการปรับตัวย่อมมีกันทั้งนั้น มากบ้าง น้อยบ้าง กระจายกันทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นคนปกติคนหนุ่มสาว คนหนุ่มสาวมีปัญหาในการปรับตัวก็จริง แต่ไม่สามารถจะสืบหาหลักฐานมาอ้างอิงได้ว่า ปัญหาการปรับตัวเกิดการสูญเสียการได้ยินเพียงอย่างเดียว เพราะคนที่มีการได้ยินปกติก็มีปัญหาในการปรับตัวเช่นกัน เช่น (Sceoin. 1975)

บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีลักษณะบางประการคล้ายบุคคลที่มีความบกพร่องกลุ่มอื่นคือ คนกลุ่มนี้มักจะไม่แสดงออกมากเท่าคนปกติ ว่าตนจะมีความต้องการที่จะทำงานสิ่งใดให้

สำเร็จหรือให้ดีเด่นเป็นพิเศษ ทั้งนี้เพราะบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต้องการหลีกเลี่ยงความผิดหวัง เมื่อไม่สามารถทำได้ตามที่ตั้งหวังไว้

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาแล้ว บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะมีปัญหาในด้านการปรับตัว มีปัญหาทางด้านสื่อสาร ด้านภาษา และด้านสังคม รวมถึงด้านอื่น ๆ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในการที่จะเรียนร่วมกับนักศึกษาปกติ จากสาเหตุดังกล่าวท่ามกลางกระแสแห่งความเจริญเติบโตทางสังคมการเรียนรู้ นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ได้มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาน่าจะได้รับการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏให้กับนักศึกษากลุ่มนี้สามารถที่จะนำผลการวิจัยที่ศึกษาได้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่รับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2538 จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่รับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าศึกษา จำนวน 6 แห่ง ตั้งแต่ ปีการศึกษา 2549 จำนวน 100 คน จากจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 84.03

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างมหาวิทยาลัยราชภัฏ

รายชื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	
		N	%
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	14	14	100
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	10	10	100
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	1	1	100
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	7	7	100

ตาราง 1 (ต่อ)

รายชื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	
		N	%
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	85	66	77.65
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	2	2	100
รวม	119	100	84.03

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านการเรียนรู้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 55 ข้อ และคำถามแบบปลายเปิด

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านการเรียนรู้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 55 ข้อ และคำถามแบบปลายเปิด

วิธีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน การเรียนร่วม การเรียนรวม ลักษณะของแบบสอบถามของผู้วิจัยที่เคยทำมาแล้ว
2. ทำแบบสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและนำแบบสำรวจที่ได้มาทำการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์
3. ทำการสัมภาษณ์นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่กำลังศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 6 คน และสถาบันการพลศึกษาเขตสุโขทัย จำนวน 3 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม นำข้อมูลเบื้องต้นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า มาสร้างเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

4. นำแบบสอบถาม เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์อรพิน ศิริเอก อาจารย์ปาริชาติ นาคน้อย และอาจารย์ ดร.ศิริวิมล ใจงาม

5. นำแบบสอบถาม ที่ได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC โดยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่าแบบสอบถามในแต่ละข้อ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยกำหนดคะแนน

คะแนน +1 หมายถึง แบบสอบถามที่วัดแน่ใจว่าวัดตรงตามจุดประสงค์

คะแนน 0 หมายถึง แบบสอบถามที่วัดไม่แน่ใจว่าวัดตรงตามจุดประสงค์

คะแนน -1 หมายถึง แบบสอบถามที่วัดแน่ใจว่าวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์

6. นำแบบสอบถาม ที่ได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.5–1 มาทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและจัดทำแบบสอบถามให้สมบูรณ์

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้ เก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ประสานงานทางไปรษณีย์ โดยมีจดหมายนำ พร้อมกับแบบซองปิดแถมไป เพื่อสะดวกในการส่งคืนทางไปรษณีย์

2. หลังจากส่งแบบสอบถามไปแล้ว 2 สัปดาห์ และผู้วิจัยออกติดตามด้วยตนเองในบางรายที่สามารถทำได้ ส่วนในรายที่ไม่สามารถไปดำเนินการเก็บได้ด้วยตนเองผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ทางมหาวิทยาลัยนั้นๆ ส่งแบบสอบถามมาทางไปรษณีย์

3. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาแล้ว คัดเลือกเฉพาะที่สมบูรณ์ไว้ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล ในการรวบรวมครั้งนี้ ส่งแบบสอบถามไปจำนวน 119 ฉบับ ได้กลับคืนมาจำนวน 100 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.03 %

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จัดหมวดหมู่ตามลักษณะตัวแปรที่ศึกษา แยกเป็นรายกลุ่มแล้วหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัญหาในด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านการเรียน และ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการในด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านการเรียน

1) ลงรหัสคะแนนจากแบบสอบถาม ตามเกณฑ์การให้คะแนน โดยเปลี่ยนค่าระดับ ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นค่าระดับคะแนน โดยถ้าผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่าปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในช่วงระดับ “มากที่สุด” ให้ 5 คะแนน ถ้าความต้องการในระดับ “มาก” ให้ 4 คะแนน ลดลงตามลำดับ การแปลค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีปัญหาและความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.50-2.49 หมายถึง มีปัญหาและความต้องการอยู่ในระดับน้อย

2.50-3.49 หมายถึง มีปัญหาและความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

3.50-4.49 หมายถึง มีปัญหาและความต้องการอยู่ในระดับมาก

4.50-5.00 หมายถึง มีปัญหาและความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

2) หาค่าค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการตาม รายชื่อ รายด้าน และโดยรวมทุกด้าน

3) ทดสอบความแตกต่างของปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ คือ ระดับการได้ยิน สาขาวิชาที่ศึกษา และประเภทของสถานศึกษาที่จบในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษา โดยใช้สถิติเอฟ (F-Test) และใช้สถิติที (t-test) สำหรับคำตอบจากแบบสอบถาม ปลายเปิด ผู้วิจัยใช้การสังเคราะห์เนื้อหา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ความถี่

1.2 ร้อยละ

1.3 ค่าเฉลี่ย

1.4 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการหาค่าคุณภาพของเครื่องมือ

สูตรหาค่าดัชนีของความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (Index of Item - Objective Congruence หรือ IOC)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 สถิติการทดสอบที (t-test) ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระ คือ ระดับการได้ยิน

3.2 สถิติการทดสอบเอฟ (F-Test) ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระ คือ สาขาวิชาที่ศึกษา และภูมิหลังการจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.3 สถิติการเปรียบเทียบ ของเชฟเฟ (scheffe')

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัย การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากประชากรจำนวนทั้งหมด 100 คน ซึ่งผู้วิจัยได้สามารถนำมาสรุปผลการวิเคราะห์ได้เป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาด้านส่วนตัว
ด้านสังคม และด้านการเรียน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความต้องการด้าน
ส่วนตัวด้านสังคม และด้านการเรียน

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานในการวิจัย

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. ระดับการได้ยิน		
หูตึง	17	17.0
หูหนวก	83	83.0
รวม	100	100.0
2. สาขาวิชาที่ศึกษา		
สาขาการศึกษา	93	93.0
สาขาศิลปศาสตร์	1	1.0
สาขาวิทยาศาสตร์	6	6.0
รวม	100	100.0
3. ประเภทของสถานศึกษา		
โรงเรียนโสตศึกษา	72	72.0
โรงเรียนศึกษาพิเศษ	18	18.0
โรงเรียนเรียนร่วม	10	10.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 100 คน มีระดับการได้ยินหูหนวก จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 83.0 ส่วนระดับการได้ยินหูตึง มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0

สาขาวิชาที่ศึกษา พบว่า เป็นสาขาการศึกษา จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 93.0 ต่อมาเป็นสาขาวิทยาศาสตร์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 และสาขาศิลปะศาสตร์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ประเภทของสถานศึกษา พบว่า เป็น โรงเรียนโสตศึกษา จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 ต่อมาเป็นโรงเรียนศึกษาพิเศษ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 และโรงเรียนเรียนร่วม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาพรวมและรายด้าน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. ด้านส่วนตัว	3.33	0.88	มาก
2. ด้านสังคม	3.03	0.95	มาก
3. ด้านการเรียน	3.28	0.79	มาก
รวม	3.21	0.83	มาก

จากตาราง 3 พบว่าปัญหาของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.21$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีปัญหในระดับมาก โดยด้านส่วนตัวมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ($\bar{X} = 3.33$) รองลงมาคือ ด้านการเรียน ($\bar{X} = 3.28$) และด้านสังคม ($\bar{X} = 3.03$) ตามลำดับ

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปัญหาด้านส่วนตัว ของนักศึกษา
ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1. ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในมหาวิทยาลัย	3.78	1.09	มาก
2. ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	3.84	1.03	มาก
3. ที่พักอาศัยระหว่างศึกษาในมหาวิทยาลัย	3.33	1.42	ปานกลาง
4. ความรัก ความเข้าใจ และความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว	2.32	1.64	น้อย
5. ระยะเวลาในการเดินทางมาเรียน	3.34	1.40	ปานกลาง
6. การใช้ภาษาสื่อสารและเข้าใจภาษาได้ตอบ	3.50	1.26	มาก
7. การควบคุมอารมณ์	3.41	1.41	ปานกลาง
8. ความวิตกกังวล ความเครียด	3.55	1.32	มาก
9. การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย	3.47	1.33	ปานกลาง
10. ความสอดคล้องของสาขาวิชาที่เรียนกับความสามารถของตน	2.46	1.21	น้อย
11. การรับข้อมูลข่าวสาร / ประกาศทางมหาวิทยาลัย	3.51	1.25	มาก
12. การติดต่อประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย	3.34	1.29	ปานกลาง
13. การใช้บริการเทคโนโลยี / สิ่งอำนวยความสะดวก	3.33	1.40	ปานกลาง
14. การบริการล่าม / อาจารย์ภาษามือ	2.47	1.43	น้อย
15. การเดินทางภายในมหาวิทยาลัย	3.35	1.40	ปานกลาง
16. การอ่านเอกสาร ตำราเรียน	3.51	1.31	มาก
17. การเขียนบันทึกการเรียน/รายงาน	3.59	1.31	มาก
18. การฟังคำบรรยาย	3.64	1.21	มาก
19. การพูดสื่อสารกับบุคคลอื่น	3.60	1.28	มาก
รวม	3.33	1.32	มาก

จากตาราง 4 พบว่าปัญหาด้านส่วนตัว ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาพรวม มีปัญหาระดับมาก ($\bar{X} = 3.33$) และเมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่าข้อที่มีระดับปัญหามากที่สุดคือ ข้อที่ 2 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ($\bar{X} = 3.84$) รองลงมาคือ ข้อที่ 1 ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.78$) และข้อที่มีระดับปัญหาน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 4 รักความเข้าใจและความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว ($\bar{X} = 2.32$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปัญหาด้านสังคม ของนักศึกษา
ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
20. ความรักและความเข้าใจระหว่างเพื่อนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน	2.25	1.37	น้อย
21. ความรักและความเข้าใจ ระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเพื่อนนักศึกษาทั่วไป	3.33	1.48	ปานกลาง
22. ความรักและความเข้าใจ ระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับอาจารย์ผู้สอน	3.25	1.48	ปานกลาง
23. ความรักและความเข้าใจ ระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับคนรอบข้างอื่น ๆ	3.37	1.40	ปานกลาง
24. ความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน	2.24	1.23	น้อย
25. ความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเพื่อนนักศึกษาทั่วไป	3.20	1.42	ปานกลาง
26. ความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับอาจารย์ผู้สอน	3.30	1.37	ปานกลาง
27. ความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับคนรอบข้างอื่น ๆ	3.30	1.35	ปานกลาง
28. การสื่อสารระหว่างเพื่อนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน	2.25	1.19	น้อย
29. การสื่อสารระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเพื่อนนักศึกษาทั่วไป	3.37	1.26	ปานกลาง
30. การสื่อสารระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับอาจารย์ผู้สอน	3.35	1.41	ปานกลาง
31. การสื่อสารระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับคนรอบข้างอื่น ๆ	3.47	1.27	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
32. การยอมรับจากเพื่อนนักศึกษาทั่วไป	3.23	1.51	ปานกลาง
33. การยอมรับจากอาจารย์ผู้สอน	3.26	1.56	ปานกลาง
34. การยอมรับจากคนรอบข้างอื่น ๆ	3.28	1.43	ปานกลาง
35. การปรับตัวและการเข้ากลุ่มกับนักศึกษาทั่วไป	3.24	1.45	ปานกลาง
36. การช่วยเหลือเกื้อกูลระหว่างกันและกันกับนักศึกษาทั่วไป	3.29	1.41	ปานกลาง
37. การมีส่วนร่วมในสังคมมหาวิทยาลัย	2.32	1.16	น้อย
38. การมีมนุษยสัมพันธ์กับคนรอบข้าง	2.26	1.18	น้อย
รวม	3.08	1.36	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่าปัญหาด้านสังคม ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาพรวม มีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$) และเมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ข้อที่มีระดับปัญหามากที่สุดคือ ข้อที่ 31 การสื่อสารระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับคนรอบข้างอื่นๆ ($\bar{X} = 3.47$) รองลงมาคือ ข้อที่ 30 การสื่อสารระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 3.35$) และข้อที่มีระดับปัญหาน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 24 ความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน ($\bar{X} = 2.24$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียน ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
39. ขั้นตอนในการลงทะเบียนเรียน	3.39	1.39	ปานกลาง
40. วิธีการสอนของอาจารย์ต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	3.43	1.31	ปานกลาง
41. เกณฑ์การประเมินผลรายวิชาที่ใช้กับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	3.51	1.28	มาก
42. เนื้อหาวิชาที่เรียนแต่ละรายวิชา	3.53	1.28	มาก
43. การให้ระยะเวลาในการเรียนแต่ละเรื่อง แต่ละครั้ง	3.53	1.27	มาก
44. การให้ระยะเวลาในการสอบแต่ละรายวิชา	3.53	1.27	มาก
45. การทำงานกลุ่มในระหว่างเรียน	2.51	1.34	ปานกลาง
46. การทำงานเดี่ยว / รายบุคคล / คนเดียวประกอบการเรียน	3.67	1.20	มาก
47. การค้นคว้าข้อมูล / ข่าวสารในการทำรายงาน	3.57	1.22	มาก
48. การเรียนการสอนที่เน้นภาคทฤษฎี	3.53	1.29	มาก
49. การเรียนการสอนที่เน้นภาคปฏิบัติ	2.63	1.30	ปานกลาง
50. การสอบภาคทฤษฎี	3.52	1.26	มาก
51. การสอบภาคปฏิบัติ	2.52	1.22	ปานกลาง
52. การนำเสนอผลงานหน้าชั้น / ออกมาพูดหน้าห้อง	3.56	1.22	มาก
53. การจัดที่นั่งในการเรียนวิชาต่าง ๆ	2.45	1.28	น้อย
54. ความเข้าใจบทเรียนที่อาจารย์สอน	3.44	1.34	ปานกลาง
55. เกณฑ์การพิจารณาการกู้ยืมเงินที่ไม่เอื้อต่อนักศึกษามีความบกพร่องทางการได้ยิน (ถ้าได้เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 จะไม่มีสิทธิกู้ยืมเงิน)	3.40	1.41	ปานกลาง
รวม	3.28	1.29	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่าปัญหาด้านการเรียน ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาพรวม มีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) และเมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ข้อที่มีระดับปัญหามากที่สุดคือ ข้อที่ 46 การทำงานเดี่ยว / รายบุคคล / คนเดียวประกอบการเรียน ($\bar{X} = 3.67$) รองลงมาคือ ข้อที่ 47 การค้นคว้าข้อมูล / ข่าวสารในการทำรายงาน ($\bar{X} = 3.57$) และข้อที่มีระดับปัญหาน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 53 การจัดที่นั่งในการเรียนวิชาต่าง ๆ ($\bar{X} = 2.45$)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความต้องการด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความต้องการ ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยภาพรวม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความต้องการ
1. ด้านส่วนตัว	3.90	0.82	มาก
2. ด้านสังคม	3.83	0.80	มาก
3. ด้านการเรียน	3.74	0.75	มาก
รวม	3.83	0.75	มาก

จากตาราง 7 พบว่าความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีปัญหาในระดับมาก โดยด้านส่วนตัวมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ($\bar{X} = 3.90$) รองลงมาคือ ด้านสังคม ($\bar{X} = 3.83$) และด้านการเรียน ($\bar{X} = 3.74$) ตามลำดับ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความต้องการด้านส่วนตัว
ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความต้องการ
1. การสนับสนุนงบประมาณ / ทุนการศึกษาตลอดหลักสูตร	4.10	1.24	มาก
2. บริการหอพักภายในมหาวิทยาลัย	3.71	1.32	มาก
3. การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความรัก ความเข้าใจ และความสัมพันธ์ของ คนในครอบครัว / ผู้ปกครอง	3.01	1.65	ปานกลาง
4. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาและเข้าใจภาษา	4.15	1.03	มาก
5. การจัดกิจกรรมเพื่อการละลายพฤติกรรม	4.02	1.09	มาก
6. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความพร้อมในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย	3.99	1.09	มาก
7. การจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในการเรียนรู้การปฏิบัติตนในมหาวิทยาลัยก่อนการเรียน	4.02	1.12	มาก
8. การเปลี่ยนสาขาวิชาที่เรียน	2.69	1.49	ปานกลาง
9. การสอนเสริมในรายวิชาหรือสาขาวิชาที่ต้องการเรียน	3.89	1.12	มาก
10. การบริการแปลข้อมูลข่าวสาร / ประกาศทางมหาวิทยาลัยเป็น ภาษามือ	3.96	1.11	มาก
11. มีหน่วยงานกลางสำหรับดูแลนักศึกษาที่มีความบกพร่องทาง การได้ยิน เพื่อการประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ	4.10	1.05	มาก
12. การให้บริการเทคโนโลยี / สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น คอมพิวเตอร์	4.26	1.09	มาก
13. การให้บริการล่าม / อาจารย์ภาษามือ	4.16	1.13	มาก
14. การมีล่าม/อาจารย์ภาษามือช่วยแปลในการประชุม หรือกิจกรรมของ มหาวิทยาลัยที่นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าร่วมด้วย	4.01	1.19	มาก
15. การสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน	4.17	1.06	มาก
16. การสอนเสริมทักษะด้านการเขียน	4.13	1.13	มาก
17. การบริการผู้ช่วยจดคำบรรยาย	4.05	1.14	มาก
18. การสอนเสริมทักษะด้านการฟัง เช่น ฝึกฟัง	3.89	1.21	มาก
19. การสอนเสริมทักษะด้านการพูด เช่น ฝึกพูด	3.93	1.24	มาก
รวม	3.91	1.19	มาก

จากตาราง 8 พบว่าส่วนใหญ่ความต้องการด้านส่วนตัว ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวม มีความต้องการในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$) และเมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ข้อที่มีระดับความต้องการมากที่สุดคือ ข้อที่ 15 การสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมาคือ ข้อที่ 13 การให้บริการล่าม / อาจารย์ภาษามือ ($\bar{X} = 4.16$) และข้อที่มีระดับความต้องการน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 8 การเปลี่ยนสาขาวิชาที่เรียน ($\bar{X} = 2.69$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความต้องการด้านสังคม ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความต้องการ
20. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรักและความเข้าใจระหว่างเพื่อนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน	2.96	1.53	ปานกลาง
21. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรักและความเข้าใจ ระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเพื่อนนักศึกษาทั่วไป	3.96	1.08	มาก
22. การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความเข้าใจนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้แก่นักศึกษาทั่วไปก่อนเปิดภาคเรียน	3.74	1.19	มาก
23. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรักและความเข้าใจ ระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับอาจารย์ผู้สอน	3.98	1.06	มาก
24. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรักและความเข้าใจ ระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับคนรอบข้างอื่น ๆ	3.96	1.11	มาก
25. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน	2.85	1.43	ปานกลาง
26. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเพื่อนนักศึกษาทั่วไป	3.88	1.19	มาก
27. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับอาจารย์ผู้สอน	3.91	1.12	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความต้องการ
28. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่าง นักศึกษาที่มีความ บกพร่องทางการได้ยินกับคนรอบข้างอื่น ๆ	3.86	1.11	มาก
29. การอบรมภาษามือให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักศึกษาที่มี ความบกพร่องทางการได้ยินเพื่อการสื่อสารที่ดี	4.13	1.04	มาก
30. การยอมรับจากเพื่อนนักศึกษาทั่วไป	4.01	1.13	มาก
31. การยอมรับจากอาจารย์ผู้สอน	3.86	0.92	มาก
32. การยอมรับจากคนรอบข้างอื่น ๆ	4.04	1.04	มาก
33. การจัดกิจกรรมร่วมกันเพื่อการปรับตัว/การเข้ากลุ่มระหว่าง นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเพื่อนนักศึกษา ทั่วไป	4.05	1.07	มาก
34. การช่วยเหลือเกื้อกูลระหว่างกันและกันกับนักศึกษาทั่วไป	3.97	1.11	มาก
35. การมีส่วนร่วมในสังคมมหาวิทยาลัย	3.99	1.08	มาก
36. การมีมนุษยสัมพันธ์กับคนรอบข้าง	4.01	1.01	มาก
รวม	3.83	1.13	มาก

จากตาราง 9 พบว่าความต้องการด้านสังคม ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวม มีความต้องการในระดับมาก ($\bar{X}=3.83$) และเมื่อพิจารณา รายละเอียด พบว่า ข้อที่มีระดับความต้องการมากที่สุดคือ ข้อที่ 29 การอบรมภาษามือให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเพื่อการสื่อสารที่ดี ($\bar{X}=4.13$) รองลงมาคือ ข้อที่ 33 การจัดกิจกรรมร่วมกันเพื่อการปรับตัว/การเข้ากลุ่มระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเพื่อนนักศึกษาทั่วไป ($\bar{X}=4.05$) และข้อที่มีระดับความต้องการน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 25 การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน ($\bar{X}=2.85$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความต้องการด้านการเรียน ของนักศึกษา
ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความต้องการ
37. การอธิบายขั้นตอนวิธีการลงทะเบียนให้ง่ายขึ้น	4.00	1.11	มาก
38. สื่อ / อุปกรณ์การเรียนการสอน (ตัวอย่าง) จำนวนมาก ๆ	4.11	1.06	มาก
39. การปรับเกณฑ์การวัดผล / ประเมินผล ที่เหมาะสมกับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	4.02	1.05	มาก
40. การปรับเนื้อหาวิชาที่เรียนให้แก่นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	3.90	1.05	มาก
41. การเพิ่มระยะเวลาในการเรียน	3.84	1.19	มาก
42. การเพิ่มระยะเวลาในการสอบ	3.85	1.17	มาก
43. การจัดให้มีการทำงานกลุ่มมากขึ้น	4.06	1.10	มาก
44. การจัดให้มีการทำงานเดี่ยว / รายบุคคล / คนเดียว มากขึ้น	2.86	1.43	ปานกลาง
45. การแนะนำการค้นคว้าข้อมูล / ข่าวสารในการทำรายงาน	3.81	1.15	มาก
46. การเรียนการสอนที่เน้นภาคทฤษฎี	2.79	1.38	ปานกลาง
47. การเรียนการสอนที่เน้นภาคปฏิบัติ	3.74	1.16	มาก
48. การเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	3.94	1.13	มาก
49. เน้นการสอบภาคทฤษฎี	2.81	1.40	ปานกลาง
50. เน้นการสอบภาคปฏิบัติ	3.75	1.18	มาก
51. การส่งเสริมการนำเสนอผลงานหน้าชั้น / ออกมาพูดหน้าห้อง	3.53	1.00	มาก
52. การจัดที่นั่ง/การรวมกลุ่มนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อการเรียนรู้ที่ดี	4.10	1.07	มาก
53. อาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ ที่มีความรู้พื้นฐานทางภาษามือ	4.15	1.05	มาก
54. การจัดศึกษาดูงานเพื่อการเรียนรู้	4.18	1.12	มาก
55. การปรับเปลี่ยนเกณฑ์การพิจารณาการกู้ยืมเงิน	3.68	1.34	มาก
รวม	3.74	1.17	มาก

จากตาราง 10 พบว่าความต้องการด้านสังคม ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวม มีความต้องการในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) และเมื่อพิจารณา รายละเอียด พบว่า ข้อที่มีระดับความต้องการมากที่สุดคือ ข้อที่ 54 การจัดศึกษาดูงานเพื่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมาคือ ข้อที่ 53 อาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ ที่มีความรู้พื้นฐานทางภาษามือ ($\bar{X} = 4.15$) และข้อที่มีระดับความต้องการน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 49 เน้นการสอบภาคทฤษฎี ($\bar{X} = 2.81$)

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานในการวิจัย

ตาราง 11 การเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับปัญหาด้านส่วนตัว ด้านสังคม

และการเรียนของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำแนกตามระดับการได้ยิน

ระดับการได้ยิน	N	$\bar{X}$	S.D.	t-value	p-value
หูตึง	17	2.52	0.51	-4.030*	0.00
หูหนวก	83	3.35	0.81		

$P < 0.05$

จากตาราง 11 แสดงว่าคนหูตึงและคนหูหนวก มีปัญหาเกี่ยวกับด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยระดับการได้ยินของคน หูหนวกมีปัญหามากกว่าคนหูตึง ($\bar{X} = 3.35$ และ 2.52)

ตาราง 12 การเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับปัญหาด้านส่วนตัว ด้านสังคม และการเรียน

ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำแนกตามระดับการได้ยิน เป็นรายด้าน

รายการ	ระดับการได้ยิน				t-test	
	หูตึง		หูหนวก		t-value	P-value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านส่วนตัว	2.54	0.53	3.49	0.85	-4.42*	0.00
2. ด้านสังคม	2.16	0.69	3.20	0.90	-4.47*	0.00
3. ด้านการเรียน	2.88	0.53	3.35	0.81	-2.27*	0.02
รวม	2.51	0.51	3.35	0.81	-4.03*	0.00

* $P < 0.05$

จากตาราง 12 แสดงว่า คนหูตึงและคนหูหนวก มีปัญหาเกี่ยวกับด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน ในภาพรวมและเป็นรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยระดับการได้ยินของคนหูหนวกมีปัญหาเกี่ยวกับด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียนทุกด้าน

ตาราง 13 การเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับปัญหาด้านส่วนตัว ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำแนกตามระดับการได้ยิน

รายการ	ระดับการได้ยิน				t-test	
	หูตึง		หูหนวก		t-value	P-value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในมหาวิทยาลัย	3.29	0.98	3.88	1.09	-2.03*	0.04
2. ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	3.18	0.72	3.98	1.03	-3.02*	0.00
3. ที่พักอาศัยระหว่างศึกษาในมหาวิทยาลัย	1.88	0.85	3.63	1.34	-5.14*	0.00
4. ความรัก ความเข้าใจ และความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว	1.71	1.10	2.45	1.71	-1.70	0.09
5. ระยะทางในการเดินทางมาเรียน	2.76	1.25	3.46	1.40	-1.88	0.06
6. การใช้ภาษาสื่อสารและเข้าใจภาษาได้ตอบ	2.41	0.87	3.72	1.22	-4.20*	0.00
7. การควบคุมอารมณ์	2.12	0.92	3.67	1.35	-4.52*	0.00
8. ความวิตกกังวล ความเครียด	2.76	1.09	3.71	1.32	-2.76*	0.00
9. การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย	2.94	1.24	3.58	1.33	-1.81	0.07
10. ความสอดคล้องของสาขาวิชาที่เรียนกับความสามารถของตน	3.41	1.06	2.27	1.15	3.76*	0.00
11. การรับข้อมูลข่าวสาร / ประกาศทางมหาวิทยาลัย	2.88	0.99	3.64	1.26	-2.32*	0.02
12. การติดต่อประสานงานกับฝ่ายต่างๆ	2.06	0.55	3.60	1.24	-4.98*	0.00
13. การใช้บริการเทคโนโลยี/สิ่งอำนวยความสะดวก	2.06	0.74	3.59	1.37	-4.46*	0.00
14. การบริการล่าม / อาจารย์ภาษามือ	2.24	1.09	2.52	1.50	-0.73	0.46
15. การเดินทางภายในมหาวิทยาลัย	2.29	1.40	3.57	1.30	-3.60*	0.00
16. การอ่านเอกสาร ตำราเรียน	2.18	0.88	3.78	1.22	-5.15*	0.00
17. การเขียนบันทึกการเรียน/รายงาน	2.47	1.06	3.82	1.25	-4.14*	0.00
18. การฟังคำบรรยาย	2.94	1.19	3.78	1.16	-2.69*	0.00
19. การพูดสื่อสารกับบุคคลอื่น	2.71	1.04	3.78	1.26	-3.29*	0.00
รวม	2.54	0.53	3.49	0.85	-4.42*	0.00

*P < 0.05

จากตาราง 13 แสดงว่า คนหูตึงและคนหูหนวก มีปัญหาด้านส่วนตัว ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนหูหนวกมีปัญหาด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียนมากกว่าคนหูตึง ($\bar{X} = 3.49$ และ 2.54) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คนหูตึงและคนหูหนวกมีปัญหาด้านส่วนตัว ด้านสังคมและด้านการเรียน จะแตกต่างกัน ส่วนข้อ ความรัก ความเข้าใจ และความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว ต่อมาระยะทางในการเดินทางมาเรียน ต่อมาการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย และการบริการล่าม / อาจารย์ภาษามือ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 การเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับปัญหาด้านสังคม ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำแนกตามระดับการได้ยิน

รายการ	ระดับการได้ยิน				t-test	
	หูตึง		หูหนวก			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	t-value	P-value
20. ความรัก ความเข้าใจระหว่างเพื่อนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน	2.06	1.29	2.29	1.39	-0.62	0.53
21. ความรัก ความเข้าใจระหว่างเพื่อนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเพื่อนนักศึกษาทั่วไป	2.18	1.28	3.57	1.41	-3.74*	0.00
22. ความรัก ความเข้าใจระหว่างเพื่อนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับอาจารย์ผู้สอน	2.12	1.16	3.48	1.44	-3.65*	0.00
23. ความรัก ความเข้าใจระหว่างเพื่อนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับคนรอบข้างอื่น	1.94	0.89	3.66	1.30	-5.16*	0.00
24. ความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน	2.00	1.22	2.29	1.23	-0.88	0.38
25. ความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางได้ยินกับเพื่อนนักศึกษา	1.82	0.80	3.48	1.35	-4.85*	0.00
26. ความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับอาจารย์ผู้สอน	2.18	1.28	3.53	1.28	-3.96*	0.00
27. ความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับคนรอบข้างอื่น	2.12	0.78	3.54	1.31	-4.29*	0.00

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการ	ระดับการได้ยิน				t-test	
	หูตึง		หูหนวก		t-value	P-value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
28. การสื่อสารระหว่างเพื่อนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน	2.24	0.97	2.25	1.23	-0.05	0.95
29. การสื่อสารระหว่างเพื่อนที่มีความบกพร่องทางได้ยินกับเพื่อนนักศึกษา	2.53	0.80	3.54	1.28	-3.12*	0.00
30. การสื่อสารระหว่างเพื่อนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับอาจารย์ผู้สอน	2.29	0.92	3.57	1.40	-3.56*	0.00
31. การสื่อสารระหว่างเพื่อนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับคนรอบข้างอื่น	2.59	0.87	3.65	1.27	-3.28*	0.00
32. การยอมรับจากเพื่อนนักศึกษาทั่วไป	1.88	1.05	3.51	1.44	-4.39*	0.00
33. การยอมรับจากอาจารย์ผู้สอน	2.24	1.20	3.47	1.55	-3.08*	0.00
34. การยอมรับจากคนรอบข้างอื่น ๆ	2.18	1.01	3.51	1.40	-3.69*	0.00
35. การปรับตัวและการเข้ากลุ่มกับนักศึกษาทั่วไป	2.41	0.93	3.41	1.48	-2.66*	0.00
36. การช่วยเหลือเกื้อกูลระหว่างกันและกันกับนักศึกษาทั่วไป	2.00	0.61	3.55	1.39	-4.50*	0.00
37. การมีส่วนร่วมในสังคมมหาวิทยาลัย	2.29	0.92	2.33	1.21	-0.10	0.92
38. การมีมนุษยสัมพันธ์กับคนรอบข้าง	2.06	0.74	2.30	1.25	-0.76	0.44
รวม	2.16	0.69	3.20	0.90	-4.47*	0.00

*P < 0.05

จากตาราง 14 แสดงว่า คนหูตึงและคนหูหนวก มีปัญหาด้านสังคม ในภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนหูหนวกมีปัญหาด้านสังคม มากกว่าคนหูตึง ($\bar{X}$ = 3.20 และ 2.10) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คนหูตึงและคนหูหนวกมีปัญหาด้านสังคม จะแตกต่างกัน ส่วนข้อ เพื่อนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน ต่อมาการมีส่วนร่วมในสังคมมหาวิทยาลัย และการมีมนุษยสัมพันธ์กับคนรอบข้าง ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 การเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียน ของนักศึกษา
ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จำแนกตามระดับการได้ยิน

รายการ	ระดับการได้ยิน				t-test	
	หูตึง		หูหนวก		t-value	P-value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
39. ขั้นตอนในการลงทะเบียนเรียน	2.41	1.12	3.59	1.37	-3.32*	0.00
40. วิธีการสอนของอาจารย์ต่อการเรียนรู้ของ นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	3.12	1.05	3.49	1.35	-1.07	0.28
41. เกณฑ์การประเมินผลรายวิชาที่ใช้กับนักศึกษาที่ มีความบกพร่องทางการได้ยิน	3.24	0.83	3.57	1.35	-0.96	0.33
42. เนื้อหาวิชาที่เรียนแต่ละรายวิชา	2.94	0.96	3.65	1.31	-2.11*	0.03
43. การให้ระยะเวลาในการเรียนแต่ละเรื่องแต่ละครั้ง	3.00	1.06	3.64	1.29	-1.90	0.06
44. การให้ระยะเวลาในการสอบแต่ละรายวิชา	3.12	.78	3.61	1.34	-1.47	0.14
45. การทำงานกลุ่มในระหว่างเรียน	2.65	1.32	2.48	1.35	0.45	0.64
46. การทำงานเดี่ยว/รายบุคคล/คนเดียว	3.06	1.24	3.80	1.16	-2.34*	0.02
47. การค้นคว้าข้อมูล / ข่าวสารในการทำรายงาน	3.00	1.22	3.69	1.19	-2.14*	0.03
48. การเรียนการสอนที่เน้นภาคทฤษฎี	2.71	1.44	3.70	1.19	-3.00*	0.00
49. การเรียนการสอนที่เน้นภาคปฏิบัติ	3.12	1.05	2.53	1.33	1.70	0.09
50. การสอบภาคทฤษฎี	2.65	1.41	3.70	1.16	-3.26*	0.00
51. การสอบภาคปฏิบัติ	3.41	0.79	2.34	1.22	3.46*	0.00
52. การนำเสนอผลงานหน้าชั้น/ออกมาพูดหน้าห้อง	3.29	1.21	3.61	1.22	-0.98	0.32
53. การจัดที่นั่งในการเรียนวิชาต่าง ๆ	2.76	0.97	2.39	1.33	1.11	0.26
54. ความเข้าใจบทเรียนที่อาจารย์สอน	2.53	1.06	3.63	1.32	-3.20*	0.00
55. เกณฑ์การพิจารณาการกู้ยืมเงินที่ไม่เอื้อต่อ นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (ถ้าได้ เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 จะไม่มีสิทธิกู้ยืมเงิน)	2.12	1.05	3.66	1.33	-4.48*	0.00
รวม	2.88	0.53	3.35	0.81	-2.27*	0.02

*P < 0.05

จากตาราง 15 แสดงว่า คนหูตึงและคนหูหนวก มีปัญหาด้านการเรียน ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนหูหนวกมีปัญหาด้านสังคม มากกว่าคนหูตึง ($\bar{X}$ = 3.35 และ 2.88) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คนหูตึงและคนหูหนวกมีปัญหาด้านการเรียน จะแตกต่างกัน ส่วนข้อ วิธีการสอนของอาจารย์ต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อมาเกณฑ์การประเมินผลรายวิชาที่ใช้กับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อมาการให้ระยะเวลาในการเรียนแต่ละเรื่องแต่ละครั้ง ต่อมาการให้ระยะเวลาในการสอบแต่ละรายวิชา ต่อมาการทำงานกลุ่มในระหว่างเรียน ต่อมาการเรียนการสอนที่เน้นภาคปฏิบัติ ต่อมาการนำเสนอผลงานหน้าชั้น/ออกมาพูดหน้าห้อง และการจัดที่นั่งในการเรียนวิชาต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับ ปัญหาในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2.31	2	1.15	1.68	0.19
ภายในกลุ่ม	66.77	97	0.68		
รวม	69.08	99			

*P < 0.05

จากตาราง 16 พบว่านักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนสาขาวิชาที่ต่างกัน มีปัญหาในภาพรวมทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีการของเซฟเฟ แต่ในกรณีนี้ไม่สามารถเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ได้ เพราะนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนสาขาวิชาเพียงกลุ่มเดียว

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับ
ปัญหาด้านส่วนตัว จำแนกตามสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3.35	2	1.678	2.20	0.11
ภายในกลุ่ม	73.69	97	0.76		
รวม	77.05	99			

*P < 0.05

จากตาราง 17 พบว่านักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนสาขาวิชาที่ต่างกัน มี
ปัญหาด้านส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับ
ปัญหาด้านสังคม จำแนกตามสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2.44	2	1.22	1.34	0.26
ภายในกลุ่ม	87.92	97	0.90		
รวม	90.36	99			

*P < 0.05

จากตาราง 18 พบว่านักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนสาขาวิชาที่ต่างกัน มี
ปัญหาด้านสังคมโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับ
ปัญหาการเรียน จำแนกตามสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	1.39	2	0.69	1.12	0.32
ภายในกลุ่ม	60.06	97	0.61		
รวม	61.46	99			

*P < 0.05

จากตาราง 19 พบว่านักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนสาขาวิชาที่ต่างกัน มี
ปัญหาการเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับ
ความต้องการในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2.11	2	1.05	1.91	0.15
ภายในกลุ่ม	53.64	97	0.55		
รวม	55.76	99			

*P < 0.05

จากตาราง 20 พบว่านักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนสาขาวิชาที่ต่างกัน
มีความต้องการในภาพรวมทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีการของเซฟเฟ แต่ใน
กรณีนี้ไม่สามารถเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ได้ เพราะนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้
ยินที่เรียนสาขาวิชาเพียงกลุ่มเดียว

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับ
ความต้องการด้านส่วนตัว จำแนกตามสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	1.86	2	0.93	1.40	0.25
ภายในกลุ่ม	64.19	97	0.66		
รวม	66.05	99			

*P < 0.05

จากตาราง 21 พบว่านักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนสาขาวิชาที่ต่างกัน
มีความต้องการด้านส่วนตัว ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับ
ความต้องการด้านสังคม จำแนกตามสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2.03	2	1.01	1.57	0.21
ภายในกลุ่ม	62.76	97	0.64		
รวม	64.80	99			

*P < 0.05

จากตาราง 22 พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนสาขาวิชาที่ต่างกัน
มีความต้องการด้านสังคมโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับ
ความต้องการด้านการเรียน จำแนกตามสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2.47	2	1.23	2.22	0.11
ภายในกลุ่ม	53.77	97	0.55		
รวม	56.24	99			

*P < 0.05

จากตาราง 23 พบว่านักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนสาขาวิชาที่ต่างกัน
มีความต้องการด้านการเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับ
ปัญหาในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามสถานศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	6.84	2	3.42	5.33*	0.01
ภายในกลุ่ม	62.24	97	0.64		
รวม	69.08	99			

*P < 0.05

จากตาราง 24 พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนสถานศึกษาที่ต่างกัน
มีปัญหาในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ
ปรากฏผลดังตาราง 24

ตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับปัญหา
ด้านรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามสถานศึกษา

รายการ	$\bar{X}$	โรงเรียนโสตศึกษา	โรงเรียนศึกษาพิเศษ	โรงเรียนเรียนร่วม
		3.19	3.62	2.60
โรงเรียนโสตศึกษา	3.19	-	0.43	0.59
โรงเรียนศึกษาพิเศษ	3.62	-	-	1.02*
โรงเรียนเรียนร่วม	2.60	-	-	-

*P < 0.05

จากตาราง 25 เมื่อนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกัน พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนโรงเรียนศึกษาพิเศษ และโรงเรียนเรียนร่วม มีปัญหาด้านรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าเฉลี่ยคู่อื่นๆ พบว่าไม่แตกต่างกัน

ตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับ
ปัญหาในด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน จำแนกตามสถานศึกษา

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	8.30	2	4.15	5.86*	0.00
	ภายในกลุ่ม	68.74	97	0.70		
	รวม	77.05	99			
2. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	7.27	2	3.63	4.24*	0.02
	ภายในกลุ่ม	83.09	97	0.85		
	รวม	90.36	99			
3. ด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	5.17	2	2.58	4.45*	0.01
	ภายในกลุ่ม	56.28	97	0.58		
	รวม	61.46	99			

*P < 0.05

จากตาราง 26 พบว่านักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนสถานศึกษาที่ต่างกัน มีปัญหาแต่ละด้านคือ ด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีการของเซฟเฟ่ ปรากฏผลดังตาราง 26 – 28

ตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับปัญหา ด้านส่วนตัวโดยรวม จำแนกตามสถานศึกษา

รายการ	$\bar{X}$	โรงเรียนโสตศึกษา	โรงเรียนศึกษาพิเศษ	โรงเรียนเรียนร่วม
		3.30	3.80	2.68
โรงเรียนโสตศึกษา	3.30	-	0.50	0.62
โรงเรียนศึกษาพิเศษ	3.80	-	-	1.12*
โรงเรียนเรียนร่วม	2.68	-	-	-

*P < 0.05

จากตาราง 27 เมื่อนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกัน พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนโรงเรียนศึกษาพิเศษ และโรงเรียนเรียนร่วม มีปัญหาด้านส่วนตัวโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าเฉลี่ยคู่อื่นๆ พบว่าไม่แตกต่างกัน

ตาราง 28 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับปัญหา ด้านสังคมโดยรวม จำแนกตามสถานศึกษา

รายการ	$\bar{X}$	โรงเรียนโสตศึกษา	โรงเรียนศึกษาพิเศษ	โรงเรียนเรียนร่วม
		3.03	3.40	2.33
โรงเรียนโสตศึกษา	3.03	-	0.37	0.69
โรงเรียนศึกษาพิเศษ	3.40	-	-	1.06*
โรงเรียนเรียนร่วม	2.33	-	-	-

*P < 0.05

จากตาราง 28 เมื่อนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกัน พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนโรงเรียนศึกษาพิเศษ และโรงเรียนเรียนร่วม มีปัญหาด้านสังคมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าเฉลี่ยคู่อื่นๆ พบว่าไม่แตกต่างกัน

ตาราง 29 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับปัญหา
ด้านการเรียนโดยรวม จำแนกตามสถานศึกษา

รายการ	$\bar{X}$	โรงเรียนโสตศึกษา	โรงเรียนศึกษาพิเศษ	โรงเรียนเรียนร่วม
		3.24	3.67	2.80
โรงเรียนโสตศึกษา	3.24	-	0.43	0.43
โรงเรียนศึกษาพิเศษ	3.67	-	-	0.87*
โรงเรียนเรียนร่วม	2.80	-	-	-

*P < 0.05

จากตาราง 29 เมื่อนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกัน พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนโรงเรียนศึกษาพิเศษ และโรงเรียนเรียนร่วม มีปัญหาด้านการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าเฉลี่ยคู่อื่นๆ พบว่าไม่แตกต่างกัน

ตาราง 30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับ
ความต้องการในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามสถานศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3.98	2	1.99	3.72*	0.02
ภายในกลุ่ม	51.77	97	0.53		
รวม	55.76	99			

*P < 0.05

จากตาราง 30 พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความต้องการในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีการของเซฟเฟ่ ปรากฏผลดังตาราง 31

ตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความต้องการ ด้านรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามสถานศึกษา

รายการ	$\bar{X}$	โรงเรียนโสตศึกษา	โรงเรียนศึกษาพิเศษ	โรงเรียนเรียนร่วม
		3.77	4.21	3.49
โรงเรียนโสตศึกษา	3.77	-	0.43	0.28
โรงเรียนศึกษาพิเศษ	4.21	-	-	0.72*
โรงเรียนเรียนร่วม	3.49	-	-	-

*P < 0.05

จากตาราง 31 เมื่อนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกัน พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนโรงเรียนศึกษาพิเศษ และโรงเรียนเรียนร่วม มีความต้องการในภาพรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าเฉลี่ยคู่อื่นๆ พบว่าไม่แตกต่างกัน

ตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความต้องการในด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน จำแนกตามสถานศึกษา

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	4.58	2	2.29	3.61*	0.03
	ภายในกลุ่ม	61.46	97	0.63		
	รวม	66.05	99			
2. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	3.13	2	1.56	2.46	0.09
	ภายในกลุ่ม	61.66	97	0.63		
	รวม	64.80	99			
3. ด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	4.24	2	2.12	3.95*	0.02
	ภายในกลุ่ม	51.99	97	0.53		
	รวม	56.24	99			

*P < 0.05

จากตาราง 32 พบว่านักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนสถานศึกษาที่ต่างกัน มีความต้องการด้านส่วนตัว และด้านการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีการของเซฟเฟ่ ปรากฏผลดังตาราง 32 – 33

ตาราง 33 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความต้องการด้านส่วนตัวโดยรวม จำแนกตามสถานศึกษา

รายการ	$\bar{X}$	โรงเรียนโสตศึกษา	โรงเรียนศึกษาพิเศษ	โรงเรียนเรียนร่วม
		3.84	4.33	3.58
โรงเรียนโสตศึกษา	3.84	-	0.48	0.26
โรงเรียนศึกษาพิเศษ	4.33	-	-	0.74*
โรงเรียนเรียนร่วม	3.58	-	-	-

*P < 0.05

จากตาราง 33 เมื่อนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกัน พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนโรงเรียนศึกษาพิเศษ และโรงเรียนเรียนร่วม มีความต้องการด้านส่วนตัว โดยรวมแตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่แล้วกลับไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่ ผลการวิเคราะห์ พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนโรงเรียนศึกษาพิเศษ และโรงเรียนเรียนร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่มีความต้องการด้านส่วนตัวโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 34 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความต้องการด้านการเรียนโดยรวม จำแนกตามสถานศึกษา

รายการ	$\bar{X}$	โรงเรียนโสตศึกษา	โรงเรียนศึกษาพิเศษ	โรงเรียนเรียนร่วม
		3.69	4.14	3.39
โรงเรียนโสตศึกษา	3.69	-	0.44	0.29
โรงเรียนศึกษาพิเศษ	4.14	-	-	0.74*
โรงเรียนเรียนร่วม	3.39	-	-	-

*P < 0.05

จากตาราง 34 เมื่อนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกัน พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนโรงเรียนศึกษาพิเศษ และโรงเรียนเรียนร่วม มีความต้องการด้านการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าเฉลี่ยคู่อื่นๆ พบว่าไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยตาม วัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ และเพื่อเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งจำแนกตาม ระดับการได้ยิน สาขาวิชาที่ศึกษา ภูมิหลังการจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่รับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2538 จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่รับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าศึกษา จำนวน 6 แห่ง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 จำนวน 100 คน จากจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 84.03

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านการเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 55 ข้อ และคำถามแบบปลายเปิด

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านการเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 55 ข้อ และคำถามแบบปลายเปิด

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ประสานงานทางไปรษณีย์ โดยมีจดหมายนำ พร้อมกับแนบซองปิดผนึก เพื่อสะดวกในการส่งคืนทางไปรษณีย์
2. หลังจากส่งแบบสอบถามไปแล้ว 2 สัปดาห์ และผู้วิจัยออกติดตามด้วยตนเองในบางรายที่สามารถทำได้ ส่วนในรายที่ไม่สามารถไปดำเนินการเก็บได้ด้วยตนเองผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ทางมหาวิทยาลัยนั้นๆ ส่งแบบสอบถามมาทางไปรษณีย์
3. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาแล้ว คัดเลือกเฉพาะที่สมบูรณ์ไว้ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล ในการรวบรวมครั้งนี้ ส่งแบบสอบถามไปจำนวน 119 ฉบับ ได้กลับคืนมาจำนวน 100 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.03 %

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จัดหมวดหมู่ตามลักษณะตัวแปรที่ศึกษาแยกเป็นรายกลุ่มแล้วหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัญหาในด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านการเรียน และ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการในด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านการเรียน

1) ลงรหัสคะแนนจากแบบสอบถาม ตามเกณฑ์การให้คะแนน โดยเปลี่ยนค่าระดับปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นค่าระดับคะแนน โดยถ้าผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่าปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในช่วงระดับ “มากที่สุด” ให้ 5 คะแนน ถ้าความต้องการในระดับ “มาก” ให้ 4 คะแนน ลดลงตามลำดับ

2) หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการตามรายข้อรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน

3) ทดสอบความแตกต่างของปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ คือ ระดับการได้ยิน สาขาวิชาที่ศึกษา และประเภทของสถานศึกษาที่จบในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษา โดยใช้สถิติเอฟ (F-Test) และใช้สถิติที (t-test) สำหรับคำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยใช้การสังเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า

1.1 นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหาโดยรวมทั้ง 3 ด้าน คือด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบปัญหาดังนี้

ด้านส่วนตัว พบว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าส่วนมากอยู่ในระดับปัญหามาก 3 ลำดับ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในมหาวิทยาลัย และการพึ่งคำบรรยาย ตามลำดับ

ด้านสังคม พบว่ามีปัญหาในระดับปัญหามานกลาง และเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าส่วนมากอยู่ในระดับปัญหามานกลาง ส่วนระดับของปัญหาที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ การมีส่วนร่วมในสังคมมหาวิทยาลัย การมีมนุษยสัมพันธ์กับคนรอบข้าง และการเดินทางภายในมหาวิทยาลัย ตามลำดับ

ด้านการเรียน พบว่ามีปัญหาในระดับปัญหามานกลาง ส่วนระดับของปัญหาของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระดับมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ การทำงานเดี่ยวประกอบการเรียน การค้นคว้าข้อมูลข่าวสารในการทำรายงาน และการนำเสนอผลงานหน้าชั้น ตามลำดับ

1.2 นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีความต้องการโดยรวมทั้ง 3 ด้าน คือด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน อยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบความต้องการดังนี้

ด้านส่วนตัว พบว่ามีความต้องการในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าส่วนมากความต้องการอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ การให้บริการเทคโนโลยี / สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น คอมพิวเตอร์ ความช่วยเหลือเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในมหาวิทยาลัย และการให้บริการล่าม / อาจารย์ภาษามือ ตามลำดับ

ด้านสังคม พบว่ามีความต้องการในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าส่วนมากความต้องการอยู่ในระดับปัญหามาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ การอบรมภาษามือให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเพื่อการสื่อสารที่ดี การจัดกิจกรรมร่วมกันเพื่อการปรับตัว/ การเข้ากลุ่มระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเพื่อนนักศึกษาทั่วไป และการยอมรับจากคนรอบข้างอื่นๆ ตามลำดับ

ด้านการเรียน พบว่ามีความต้องการในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ส่วนมากความต้องการอยู่ในระดับปัญหามาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ การจัดศึกษาดูงานเพื่อการเรียนรู้ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ ที่มีความรู้พื้นฐานทางภาษามือ และสื่อ / อุปกรณ์การเรียนการสอน (ตัวอย่าง) จำนวนมาก ๆ ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งจำแนกตาม ระดับการได้ยิน สาขาวิชาที่ศึกษา ภูมิหลังการจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายของนักศึกษาเหล่านี้ พบว่า

นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการได้ยินต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับด้าน ส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกัน ส่วนความต้องการเกี่ยวกับด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนสาขาวิชาที่ต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับด้าน ส่วนตัว ด้านสังคมและด้านการเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนมีความต้องการเกี่ยวกับด้าน ส่วนตัว ด้านสังคมและด้านการเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่อยู่ในประเภทของสถานศึกษาที่จบในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย มีปัญหาเกี่ยวกับด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน โดยภาพรวม แตกต่างกัน ส่วนความต้องการเกี่ยวกับด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน โดยภาพรวม แตกต่างกัน

การอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความ บกพร่องทางการได้ยินที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาค้นคว้าปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีปัญหา โดยรวมทั้ง 3 ด้าน คือด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง แต่ เมื่อพิจารณารายด้านพบปัญหาดังนี้

ด้านส่วนตัว พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าส่วนมาก อยู่ในระดับปัญหามาก 3 ลำดับ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาใน มหาวิทยาลัย และการพึ่งคำบรรยาย ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ สุชา จันทรเฒ (2540: 53-54) กล่าวว่า บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มักมีปัญหาการสื่อสาร การพึ่งคำบรรยาย การสนทนา กับบุคคลทั่วไป

ด้านสังคม พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปัญหากลาง และเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ส่วนมากอยู่ในระดับปัญหากลาง ส่วนระดับของปัญหาที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ การมีส่วนร่วมในสังคมมหาวิทยาลัย การมีมนุษยสัมพันธ์กับคนรอบข้าง และการเดินทางภายในมหาวิทยาลัย ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2535: 77) ได้กล่าวถึง ด้านสังคมและบุคลิกภาพของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ขึ้นอยู่กับกระบวนการติดต่อสื่อสาร ความหมายเป็นสำคัญ ซึ่งมีผลให้บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีความสามารถทางสังคมและบุคลิกภาพแตกต่างจากคนปกติ และมีปัญหาในการดำรงชีวิตมากกว่าคนปกติ ทั้งนี้เนื่องจากไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ จึงเติบโตด้วยความรู้สึกโดดเดี่ยว ขาดปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และไม่ได้รับการยอมรับจาก ผู้อื่น มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับผู้อื่น การปรับตัวของคนเหล่านี้จึงแตกต่างจากคนปกติ ดังนั้นบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จึงควรได้รับการส่งเสริมมากเป็นพิเศษ ช่วยให้ปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้

ด้านการเรียน พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปัญหากลาง ส่วนระดับของปัญหาของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระดับมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ การทำงานเดี่ยวประกอบการเรียน การค้นคว้าข้อมูลข่าวสารในการทำรายงาน และการนำเสนอผลงานหน้าชั้น ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ ผดุง อารยะวิญญู (2542: 13-15) ได้กล่าวถึงลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ดังนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินค่อนข้างต่ำกว่าปกติ เพราะมักมีปัญหาเกี่ยวกับภาษา ทำให้เป็นอุปสรรค และมีปัญหาเกี่ยวกับภาษา เช่น มีความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ ในวงจำกัด เรียงคำเป็นประโยคที่ผิดหลักภาษา เป็นต้น ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาดังกล่าวข้างต้น

1.2 นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มีความต้องการโดยรวมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน อยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบความต้องการ ดังนี้

ด้านส่วนตัว พบว่ามีความต้องการอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ส่วนมากความต้องการอยู่ในระดับมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ การให้บริการเทคโนโลยี / สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น คอมพิวเตอร์ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในมหาวิทยาลัย และการให้บริการล่าม / อาจารย์ภาษามือ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ แนวการจัดการศึกษาบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตามที่ศูนย์พัฒนาการศึกษาอาเซียน (บังอร ต้นปาน. 2542: 28-36; อ้างอิงจาก ศูนย์พัฒนาการศึกษาอาเซียน. 2529: 50) ได้กำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนบุคคลกลุ่มดังกล่าว ว่ากลุ่มนี้มีความต้องการที่จะได้รับบริการพิเศษจากนักวิชาชีพเฉพาะ ครูสอนพูด หรือสอนเสริมวิชาการและขั้นพิเศษ ล่ามภาษามือ หนังสือภาษามือ และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

และสอดคล้องกับ พจนปกรณ์ คำมี (2548: 16) กล่าวถึง ความต้องการของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่เรียนในมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ไว้ดังนี้ ความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีหลายด้าน อาทิเช่น ความต้องการเงินทุนการศึกษา ความต้องการคอมพิวเตอร์สำหรับคนพิการ ความต้องการห้องคอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์ความต้องการเครื่องช่วยฟัง

ด้านสังคม พบว่ามีความต้องการอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ส่วนมากความต้องการอยู่ในระดับปัญหามาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ การอบรมภาษามือให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเพื่อการสื่อสารที่ดี การจัดกิจกรรมร่วมกันเพื่อการปรับตัว/การเข้ากลุ่มระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเพื่อนนักศึกษาทั่วไป และการยอมรับจากคนรอบข้างอื่นๆ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ พจนปกรณ์ คำมี (2548: 16) กล่าวถึง ความต้องการของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่เรียนในมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ไว้ดังนี้

ดังนั้น ความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีหลายด้าน อาทิเช่น ความต้องการทางการเรียนโดยให้อาจารย์ผู้สอนสอนช้าลง ความต้องการในการฝึกทักษะภาษา/อบรมทักษะการศึกษา

ด้านการเรียน พบว่ามีความต้องการอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ส่วนมากความต้องการอยู่ในระดับปัญหามาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ การจัดศึกษาดูงานเพื่อการเรียนรู้ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ ที่มีความรู้พื้นฐานทางภาษามือ และสื่อ / อุปกรณ์การเรียนการสอน (ตัวอย่าง) จำนวนมาก ๆ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ พจนปกรณ์ คำมี (2548: 16) กล่าวถึง ความต้องการของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่เรียนในมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ไว้ดังนี้ ความต้องการในการฝึกทักษะภาษา/อบรมทักษะการศึกษา ความต้องการล่ามภาษามือ

2. ผลการเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งจำแนกตาม ระดับการได้ยิน สาขาวิชาที่ศึกษา ภูมิหลังการจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาเหล่านี้ พบว่า

2.1 นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีระดับการได้ยินต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับด้าน ส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปัญหาด้านส่วนตัว ในภาพรวม ของคนหูตึงและคนหูหนวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนหูหนวกมีปัญหาด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน มากกว่าคนหูตึง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คนหูตึงและคนหูหนวกมีปัญหา ด้านส่วนตัว ด้านสังคมและด้านการเรียน จะแตกต่างกัน ส่วนข้อ ความรัก ความเข้าใจ และความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว ต่อมาระยะทางในการเดินทางมาเรียน ต่อมาการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย และการบริการล่าม / อาจารย์ภาษามือ ไม่แตกต่างกัน ปัญหาด้านสังคม ในภาพรวม

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนหูหนวกมีปัญหาด้านสังคม มากกว่าคนหูดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คนหูดีและคนหูหนวกมีปัญหาด้านสังคม จะแตกต่างกัน ส่วนข้อ เพื่อนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน ต่อมาการมีส่วนร่วมใน สังคมมหาวิทยาลัย และการมีมนุษยสัมพันธ์กับคนรอบข้าง ไม่แตกต่างกัน ปัญหาด้านการเรียน ใน ภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคนหูหนวกมีปัญหาด้านสังคม มากกว่าคนหู และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่คนหูดีและคนหูหนวกมีปัญหาด้าน การเรียน จะแตกต่างกัน ส่วนข้อ วิธีการสอนของอาจารย์ต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีความบกพร่อง ทางทางการได้ยิน ต่อมาเกณฑ์การประเมินผลรายวิชาที่ใช้กับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อมาการให้ระยะเวลาในการเรียนแต่ละเรื่องแต่ละครั้ง ต่อมาการให้ระยะเวลาในการสอบแต่ละรายวิชา ต่อมาการทำงานกลุ่มในระหว่างเรียน ต่อมาการเรียนการสอนที่เน้นภาคปฏิบัติ ต่อมาการนำเสนอ ผลงานหน้าชั้น/ออกมาพูดหน้าห้อง และการจัดที่นั่งในการเรียนวิชาต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้อง กับ ศรียา นิยมธรรม (ศรียา นิยมธรรม, 2544: 127; อ้างอิงจาก Schirmer, 2001: 150) พบว่า ปัจจัย ที่ส่งผลต่อความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง (Self-Esteem) ของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน คือ ระดับการได้ยิน

ความต้องการเกี่ยวกับด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน โดยภาพรวมไม่ แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่มีความบกพร่อง ทางทางการได้ยินมีระดับการได้ยินที่ใกล้เคียงกันมาก ระหว่างหูดี กับหูหนวก หรืออาจเกิดจากปัญหาใน ด้านการอ่านแบบสอบถาม ซึ่งสอดคล้องกับศรียา นิยมธรรม (2544: 68-69) นักศึกษากลุ่มดังกล่าวมี ความบกพร่องทางภาษาของคนเหล่านี้ จึงส่งผลถึงการประมวลข้อมูล และก่อให้เกิดการขาดประสบการณ์ แต่อย่างไรก็ตาม พัฒนาการทางภาษาของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มักจะแตกต่างไป จากคนปกติ เพราะมีความบกพร่องในการรับรู้ที่ส่งผลต่อความสามารถทางภาษา ภาษาเป็นสื่อทำให้ ส่งผลต่อสติปัญญา บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินย่อมจะมีความล่าช้าทางภาษากว่าคนปกติ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับของความบกพร่องทางการได้ยิน

2.2 นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนสาขาวิชาที่ต่างกัน มีปัญหา เกี่ยวกับด้าน ส่วนตัว ด้านสังคมและด้านการเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการ ได้ยินมีอยู่อย่างจำกัด และสาขาที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ก็ไม่หลากหลายเท่าที่ควรอาจเนื่องจาก ศักยภาพและความสามารถของนักศึกษายังไม่เพียงพอในการเลือกเรียนสาขาที่หลากหลาย ซึ่ง สอดคล้องกับ ผดุง อารยะวิญญู (2542: 13-15) ได้กล่าวถึงลักษณะของบุคคลที่มีความบกพร่อง ทางทางการได้ยิน ดังนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินค่อนข้างต่ำกว่า ปกติ เพราะมักมีปัญหาเกี่ยวกับภาษา ทำให้เป็นอุปสรรค

ความต้องการเกี่ยวกับด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็น นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีอยู่อย่างจำกัด และสาขาที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่ก็ไม่ได้หลากหลายเท่าที่ควร หรืออาจเกิดจากปัญหาในด้านการอ่านแบบสอบถาม ซึ่งสอดคล้องกับ รังสิตา มะลิ (2545: 23-24) ได้กล่าวถึง บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาเกี่ยวกับภาษา เช่น มีความรู้เกี่ยวกับศัพท์ในวงจำกัด เพราะถูกจำกัดโอกาสทางการศึกษา ดังนั้น การเรียงคำเป็นประโยค จึงผิดพลาดภาษา ปัญหาการเขียนคล้ายคลึงกับปัญหาการพูดนั่นคือ ยิ่งสูญเสียการได้ยินมากเท่าใด ยิ่งมีปัญหาในทางภาษามากขึ้นเท่านั้น

2.3 นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่อยู่ในประเภทของสถานศึกษาที่จบ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีปัญหาเกี่ยวกับด้านส่วนตัว นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนโรงเรียนศึกษาพิเศษ และโรงเรียนเรียนร่วม มีปัญหาด้านส่วนตัวโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าเฉลี่ยคู่อื่นๆ พบว่าไม่แตกต่างกัน ด้านสังคม พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนโรงเรียนศึกษาพิเศษ และโรงเรียนเรียนร่วม มีปัญหาด้านสังคมโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าเฉลี่ยคู่อื่นๆ พบว่าไม่แตกต่างกันและด้านการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนโรงเรียนศึกษาพิเศษ และโรงเรียนเรียนร่วม มีปัญหาด้านการเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าเฉลี่ยคู่อื่นๆ พบว่าไม่แตกต่างกัน โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ความต้องการเกี่ยวกับด้านส่วนตัว นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนโรงเรียนศึกษาพิเศษ และโรงเรียนเรียนร่วม มีความต้องการด้านส่วนตัวโดยรวมแตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่แล้วกลับไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่ ผลการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนโรงเรียนศึกษาพิเศษ และโรงเรียนเรียนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ไม่พบรายคู่ใดที่มีความต้องการด้านส่วนตัวโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านการเรียน นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนโรงเรียนศึกษาพิเศษ และโรงเรียนเรียนร่วม มีความต้องการด้านการเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนค่าเฉลี่ยคู่อื่นๆ พบว่าไม่แตกต่างกันโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับวาริ ธีระจิตร (2545: 52) ได้กล่าวถึงข้อดีในการอยู่ในโรงเรียนประจำว่าบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่อยู่ในโรงเรียนประจำได้มีการติดต่อกับคนหูหนวกอยู่ตลอดเวลาและมีการแข่งขันภายใต้ข้อจำกัดด้วยความบกพร่องเหมือนกัน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าไม่

แตกต่างกัน และโดยทั่วไปจะมีความสามารถในการยอมรับในความสามารถของตนเองดีกว่าคนที่มีความบกพร่องประเภทอื่นๆ ที่เรียนในโรงเรียนเรียนร่วม รวมถึงการศึกษาการมองภาพลักษณ์ของตนเอง (Self-image) พบว่า คนหูหนวกที่เรียนในโรงเรียนประจำจะมีคะแนนการมองภาพลักษณ์ของตนเอง มากกว่าบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่เรียนในโรงเรียนเรียนร่วม

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มุ่งศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งนักศึกษากลุ่มดังกล่าวจึงมีปัญหาในด้านการอ่านแบบสอบถาม ฉะนั้นในการตอบแบบสอบถามควรมีการแปลแบบสอบถามเป็นภาษามือเพื่อความชัดเจนในข้อคำถาม

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ค่อนข้างใช้เวลานาน เนื่องจากบางมหาวิทยาลัยผู้วิจัยได้แปลแบบสอบถามเป็นภาษามือ (สัมภาษณ์) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ ดังนั้นควรมีการประสานงานกับอาจารย์ภาษามือ หรือล่ามภาษามือ ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อความรวดเร็ว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเท่านั้น ฉะนั้นเพื่อให้ผลการวิจัยชัดเจนยิ่งขึ้น ควรมีการศึกษาทัศนะของบุคคลทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเท่านั้น ฉะนั้นเพื่อให้ผลการวิจัยครอบคลุมถึงนักศึกษาที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ ควรมีการศึกษาด้วย

3. มหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่มีการรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าศึกษาควรมีการศึกษาปัญหาและความต้องการเพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างหรือความเหมือนของปัญหาและความต้องการ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กาญจนา ตันตินันท์. (2514). *การใช้โสตทัศนูปกรณ์ในโรงเรียนสอนคนหูหนวก*.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

การศึกษาพิเศษ, กอง กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2526). *ภาษามือเล่ม 2*.

กรุงเทพฯ: จงเจริญการพิมพ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2532). *หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533)*.

กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.

กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2541). *ทิศทางของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*.

กรุงเทพฯ: ครูสภา.

ชินษฐา ชานนท์ . (2532). *เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์การเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชา

เทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

คณะกรรมการอำนวยการจัดงานฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี. (2539). *ในหลวงกับการศึกษา*

ไทย : *ห้าทศวรรษสิริราชสมบัติ*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.

คณะกรรมการการนานาชาติว่าด้วยการศึกษา. (2539). *การเรียนรู้ ชุมทรัพย์ในตน*. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์ครูสภา.

จุไรรัตน์ มาประสง. (2547). *การศึกษาความสามารถในการเขียนประโยคของนักเรียนที่มี*

ความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร.

ฉลอง ทับศรี. (2534, มกราคม-มีนาคม.). *คอมพิวเตอร์ช่วยสอน*. เชียงดอย. 5(1): 35-40.

ฐิพ อ่อนโคกสูง. (2535). *จิตวิทยาเด็กปกติ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา

การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.

ญาณี ปัญจนาท. (2547). *การศึกษาความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความ*

บกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร.

ดำรง ตาแจ่ม . (2536). *ผลการศึกษาการเรียนรู้อาเซียนศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถม*

ศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีเกมประกอบเนื้อหา

เกมประกอบเนื้อหา. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ณอมพร เลหาจรัสแสง. (2542). *คอมพิวเตอร์ช่วยสอน*. กรุงเทพฯ: วงกลมโปรดักชั่น จำกัด.
- ทักษิณา สนวนานนท์. (2530, กันยายน). *คอมพิวเตอร์ช่วยสอน*. *คอมพิวเตอร์วิจัย*. 3(32): 57-61;
- ธนากร เจียรกุล. (2536). *การศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดลำดับการสอนในบทเรียนโปรแกรมด้วยวิธีอุปมานและวิธีอนุมานที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นงลักษณ์ กอวรกุล. (2543). *การศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องจำนวน 1-10 ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ จากการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิพนธ์ กินาวงศ์. (2542). *หลักบริหารการศึกษา*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นิพนธ์ ศุขปริดี. (2531). *คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- นิมมวล บุญญะดิเรก. (2539). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องรูปเรขาคณิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้โปรแกรมไมโครคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการสอนปกติ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- นัยนา อินชู. (2545). *การศึกษาความสามารถในการจำของเด็กอายุ 5 – 6 ปีที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นวลสอาด ปาละกุล. (2539). *การทดลองใช้ชุดการสอนการอ่านริมฝีปากสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บังอร ต้นปาน. (2542). *การเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โครงการตำราวิชาการราชภัฏเฉลิมพระเกียรติเนื่องในวโรกาสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมพรรษา 6 รอบ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เสมาธรรม.
- บุญทัน อยู่ชมบุญ. (2529). *พฤติกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

บุญศิริ ทศลี. (2538). การทดลองใช้ตัวอักษรวิ่งไฟฟ้าคอมพิวเตอร์ ในการอ่านคำศัพท์ ภาษาไทย แก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 .
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

บุญไท เจริญผล. (2533). ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางสติปัญญากับทักษะ
พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม . กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เบญจา ชลธานนท์. (2543). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม. กรุงเทพฯ:
เอกสารประกอบการบรรยายในการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การจัดการศึกษา
สำหรับเด็กพิการเรียนร่วม 3 เมษายน 2543 สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
_____. (2544). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม.
กรุงเทพฯ: เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการศึกษาระบบเรียนรวม ตามหลักสูตร
สถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2543.

บุปผชาติ ทัพพิกธน์. (2531). คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
บุญรัตน์ พิชญ์ไพบูลย์. (2532). ศิลปะศึกษากับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์. ใน *สู่เส้นทางใหม่*
ทางการศึกษา :คอมพิวเตอร์กับการศึกษา. 98-112: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ประกฤติ พูลพัฒน์. (2546). การเรียนร่วมชั้นของเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ: มปส.

ประชุม ผงผ่าน. (2540). กิจกรรมการเรียนการสอน. เอกสารการสอนวิชาหลักสูตรและ
การสอน. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดเอ็กเพรสมีเดีย.

ประมวล คิดดินสัน. (2532). จิตวิทยาการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.

ผดุง ชารยะวิญญู. (2533). การประเมินการสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีความ
บกพร่องทางการได้ยินในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ศูนย์ภาษาองค์การซีมีโอ.

➢ _____. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บรรณกิจ.

พูนพิศ อมาตยกุล; และคนอื่น ๆ. (2523). *โสตสัมผัสวิทยาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล.

_____. (2545). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับความพิการและคนพิการ. วิชาความรู้พื้นฐานทาง
การแพทย์เกี่ยวกับคนพิการ. ถ่ายเอกสาร.

พจน์ปรีชา คำมี. (2548). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2549 ศูนย์การศึกษาพิเศษ*.
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.

- พรขูลี อาชาวอำรุง. (2541). รายงานการวิจัยรูปแบบการศึกษาไทยที่สอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูริย์ สินลารัตน์. (2539). เพื่อความเข้าใจในสาระและกระบวนการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพโรจน์ ตีรณธนากุล. (2528). ไมโครคอมพิวเตอร์ประยุกต์ทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริม.
- มะลิวัลย์ ธรรมแสง. (ม.ป.ป.). "องค์ประกอบสำคัญของการศึกษาพิเศษของเด็กหูหนวก," ใน บทความเกี่ยวกับการศึกษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. กรุงเทพฯ: กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา.
- _____. (2521). คู่มือการฝึกฟังฝึกพูด. กรุงเทพฯ: โรงเรียนเศรษฐเสถียร.
- _____. (2539). ล่ามภาษามือ. เอกสารประกอบโครงการพัฒนาล่ามภาษามือ. กรุงเทพฯ: โรงเรียนเศรษฐเสถียร.
- มาลี วรระทรัพย์. (2531). การศึกษาความสามารถในการสังเกตและการจำแนกของเด็กปฐมวัยที่เล่นเกมการศึกษาด้วยวิธีที่ต่างกัน. ปรินญา กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เย็น ภูสุวรรณ. (2531). การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนการสอน. ไมโครคอมพิวเตอร์. 36:121:132.
- ยุพิน พิพิธกุล; และ วรพรรณ ต้นบรรจง. (2531). สื่อการเรียนการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ.2525. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ราศี ทองสวัสดิ์. (2539). การจัดตารางกิจกรรมประจำวัน "เข้าใจในเด็กก่อนวัยเรียน" แนวการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัยศึกษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เรณู วิไลลักษณ์. (2540). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยต้นไม้ที่รักชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนโดยใช้โปรแกรมไมโครคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- รังสิตา มะลิ. (2545). การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติ. วิทยานิพนธ์ ปรินญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาเศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. (2528). *หลักการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2538). *การวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วาริ ธีระจิตร. (2545). *การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณิ โสมประยูร. (2530). *การอบรมเลี้ยงดูลูกให้เก่งคณิตศาสตร์. ใน การพัฒนาและส่งเสริมความเก่งของลูก*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.
- วิชัย ดันศิริ. (2539). *โฉมหน้าการศึกษาไทยในอนาคต : แนวคิดและบทวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- วิรัช กล้าหาญ. (2529). *การทดลองใช้ไมโครคอมพิวเตอร์สอนซ่อมเสริมคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณ*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วันชัย วงษ์ใหญ่. (2530). *การพัฒนาหลักสูตรและการสอนยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: เนศการพิมพ์.
- ศรียา นิยมธรรม. (2534). *การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เลิศแอนดิลฟเพลส.
- _____. (2544). *ความบกพร่องทางการได้ยิน ผลกระทบทางจิตวิทยาการศึกษา และสังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จำไทยเพลส.
- _____. (ม.ป.ป). *พัฒนาการทางภาษาและการพูดของผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศรียา นิยมธรรม; และ ประภัสร นิยมธรรม. (2520). *พัฒนาการทางภาษา*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- ศูนย์พัฒนาการศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย. (2529). *การดำเนินงานการศึกษาพิเศษ สำหรับศึกษานิเทศก์*. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- สิริรัตน์ เพ็ชรปรี. (2548). *การศึกษาความสามารถการจำคำศัพท์ภาษามือของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. (2541). *วันส่งเสริมศักยภาพเด็กพิเศษ*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2534). *คู่มืออบรมครู*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิคจำกัด.
- สำนักงานสภาพัฒนาการศึกษารัฐ. (2543). เอกสารการสอน รายวิชา การศึกษาแบบเรียนรวม รหัสวิชา 1083601. กรุงเทพฯ: มปส.
- สงัด อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาลัทธิสูตร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มิตรสยาม.
- สงบ ลักษณะ. (2524). จัดหลักสูตร.....สู่แผนการสอน. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- สถาพร สุวัฒน์สุส. (2540). การอบรมเลี้ยงดูเด็กพิเศษใน เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาเด็ก และการเลี้ยงดู. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สหมิตร.
- สมชาย วิจิตรไพศาล. (2542). การศึกษาความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระดับก่อนประถมศึกษา ที่ได้รับประสบการณ์เล่นน้ำ – ทราบ ในกิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันทน์เอม. (2540). จิตวิทยาเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุชาดา ชัยวรศิลป์. (2541). สภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการปรับตัวของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปรินญาณินพนธ์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุวิทย์ หิรัญกานนท์; และคณะ. (2542). พจนานุกรมศัพท์การศึกษา. กรุงเทพฯ: โอคิว บัค เซ็นเตอร์.
- สุนทร บำเรอราช. (2540). รูปแบบการสอน. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดเอ็กเพรส มีเดีย.
- สุกรี รอดโพธิ์ทอง. (2531). เทคนิคการออกแบบบทเรียนแบบ Tutorial โดยอาศัยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. *คุศศาสตร์*. 16 (3): 75–89; มิถุนายน ,2531.
- สุรัช ขวัญเมือง. การศึกษาค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนิสิตปีที่ 3 และปีที่ 4 มหาวิทยาลัยพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรินทร์ ยอดคำแปง. (2542). การเรียนร่วมชั้นระหว่างเด็กปกติและเด็กพิเศษ โครงการตำราวิชาการราชภัฏเฉลิมพระเกียรติเนื่องในวโรกาสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเจริญพระชนมพรรษา 6 รอบ. กรุงเทพฯ: พิมพ์ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- _____. (2543). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ. เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ การให้บริการการศึกษาแก่เด็ก เรื่อง การศึกษาแบบเรียนรวม วันที่ 19-21 พฤศจิกายน 2539. นครราชสีมา : ศูนย์การศึกษาพิเศษ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา, 2539. สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, กรุงเทพฯ.

- สุวรรณ มุ่งเกษม. (ม.ป.ป.). พัฒนาการของการศึกษา ทางคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา.
 ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ศรีนคริทรวิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- แสงจันทร์ คำเมือง. (ม.ป.ป.). การอบรมเลี้ยงดูและการพัฒนาเด็กที่มีความบกพร่องทาง
 การได้ยิน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2549). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่
 10 (พ.ศ. 2550–2554). กรุงเทพฯ: อรรถพลกการพิมพ์.
- สมุน อมรวิวัฒน์. (2541). ทำไมจึงต้องปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดโอเดียสแควร์.
- อดุลย์ วิริยะเวชกุล. (2542). การอุดมศึกษาปริทัศน์ 3. กรุงเทพฯ: พี.เอ.ลิฟวิ่ง.
- อมร สุขจำรัส. (2533). ผลของการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนต่อผลสัมฤทธิ์วิชาชีพวิทยา
 เรื่องการย่อยอาหาร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ป. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 เกษตรศาสตร์.ถ่ายเอกสาร.
- อุทุมพร ไวลาด (ผู้บันทึก). (2544). เอกสารที่ 4/2544 บันทึกคำบรรยายหลักสูตรปริญญาตรี
 สาขาวิชานวนกศึกษา วาชาวัฒนธรรมของคนนุหนวกไทย. นครปฐม: วิทยาลัย
 ราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล .ถ่ายเอกสาร.
- เอกษณะ สัจจะสวัสดิ์. (2538). ผลของเกมการสอนที่เสนอในช่วงเวลาที่แตกต่างกันในบท
 เรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัย ศรีนคริทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อำนาจ จันทร์แป้น. (2540). ระบบหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดเอ็ก
 เพอร์สมิเดีย จำกัด.
- Altshuler, K. (1962). Phychiatric Consideration in deaf Adul. *American Annals of the Deaf* . 107: 560-561.
- Carter V. Good. (1973). *Dictionary of education*. New York : McGraw Hill Book Company.
- David Yerkes. (1994). *Webster's Encyclopedic Unabridged Dictionary of the English language*. New York : Gramercy Book, aDivision of Dilithium Press.
- Emerton, G. Hurwitz, T.; and Biship, M. (1973). 'Development of Socail Maturity in Deaf Adolesences and adult ,' in L. Bradford and W. Hardy (Eds.). *Hearing and Hearing Impaiment*. New York: Grune & Stratton.
- Fehr , Howard F; and philips , J.M. (n.d.). *Teaching Modern Mathematics in the Elementary School*. Reading ,Mass,Addison-Wesley Publishing Co.,515P.

- Gallagher ,J.J. (1975). *the Appication of child Development Research to Excerptional Children*. Melbourne:The Council for Exceptional Children.
- Hardjono Notodihardjo. (1985). *Higher Education and High Level Manpower in indonesia*. Singapore : Regional Institute of Higher Education and Development.
- Humar, Patricia Anne. (1994). The Use of Drill and Practice as a Method of Computer Assisted InstructionIn the Content Area Mathematics with Learning Disabled Students in a Special Education Classroom. *Master Abstracts International*, 32(1) : 43; February. CD-ROM.
- Kramer,Klass.(1966). *The Teaching of Elementary School Mathematic*. Allya,. 432 P.
- Levine, E. (1971). *The Psychology of Deafness*. New York : Columbia University Press.
- Liston, William Rallie. (1991). The Effects of Computer – Assisted Insteuction on Remedial ReadingStudent Achievement in Grade 10 Identified South Carolina High School as MesuredBy DSAP State Testing in School Years 1988–1989 and (south Carolina Exit Reading Achievement). *Dissertation Abstracts Intemational*. 52(4):1298; May, 1991. CD-ROM.
- Marschark ,M.; & et al. (2002). *Reading, Writing and Literacy. Educating Deaf Students : From Research to practice.*, Oxford University Press.
- Moore, Donald F. (1978). *Educating the Deaf : Phsycology, Principles and Practices*. Boston: Houghton Mufflin company.
- Pual ,P.V.(2000). *Introduction to Language and Deafness. Language and Deafness*.Ohio State University, Third Edition.
- Scheetz, N.A.(1993).*Deafness and The World of Work. Orientation to deafness*. A Longwood Professional Book.
- Schein, A. (1975). 'Personal and Psychosocial Traits of the Aurally Impaired children,' *American Annals of the Deaf*. 110 : 58-62.
- Schirmer ,B.R. (2001). *Psychological,Social,and Educational Dimensions of Deafness*.,Kent State University.
- Trahan, Marcille F. (1989, April). The Effects of Compute – Assisted Instruction on the Metacognitive Awareness and Reading Comprehension of Average and Leaming Disabled Readers. *Dissertation Abstracts International*. 51(1): 138; CD-ROM.

V.Selvaratnam. (1953). *Higher Education in Malasia : A Bibliography*. Singapore :
Singapore National Printers.

Webster , Noah. (1980) . *Webster's New Twentieth Century Dictionary of the English
Language : Unabridged based upon the Board Foundations Laid down by
Noah Webster*. 2nd ed . London: Collins.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพของเครื่องมือ

1. ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู
2. รองศาสตราจารย์ บุญรักษ์ ตันท์เจริญรัตน์
3. ดร. ศิริวิมล ใจงาม

รองคณบดีคณะครุศาสตร์/ประธานโปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก

ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดการการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ระดับอุดมศึกษา

4. อาจารย์อรพิน ศิริเอก

หัวหน้าศูนย์การศึกษาพิเศษ/อาจารย์โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก

ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระดับอุดมศึกษา

5. อาจารย์ปาริชาติ นาคน้อย

อาจารย์โรงเรียนพิษณุโลกปัญญานุกูล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

ผู้เชี่ยวชาญทางด้านนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ภาคผนวก ข

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	+1	0	-1		
1	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
2	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
3	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
4	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
5	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
6	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
7	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
8	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
9	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
10	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
11	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
12	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
13	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
14	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
15	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
16	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
17	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
18	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
19	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
20	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
21	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
22	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	+1	0	-1		
23	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
24	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
25	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
26	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
27	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
28	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
29	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
30	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
31	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
32	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
33	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
34	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
35	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
36	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
37	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
38	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
39	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
40	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
41	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
42	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
43	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
44	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
45	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
46	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
47	3	-	-	1	นำไปใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	+1	0	-1		
48	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
49	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
50	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
51	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
52	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
53	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
54	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
55	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
56	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
57	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
58	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
59	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
60	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
61	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
62	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
63	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
64	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
65	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
66	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
67	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
68	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
69	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
70	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
71	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
72	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
73	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	+1	0	-1		
74	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
75	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
76	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
77	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
78	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
79	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
80	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
81	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
82	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
83	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
84	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
85	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
86	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
87	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
88	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
89	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
90	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
91	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
92	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
93	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
94	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
95	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
96	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
97	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
98	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน			ค่าเฉลี่ย IOC	สรุปผล
	+1	0	-1		
99	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
100	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
101	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
102	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
103	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
104	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
105	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
106	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
107	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
108	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
109	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
110	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
111	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้
112	3	-	-	1	นำไปใช้ได้
113	2	1	-	0.67	นำไปใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.99

ภาคผนวก ค

รายชื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่เป็นประชากร

รายชื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่เป็นประชากร

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	จังหวัดเชียงใหม่
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	จังหวัดลำปาง
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	จังหวัดพิษณุโลก
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	จังหวัดมหาสารคาม
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	จังหวัดกรุงเทพฯ

ภาคผนวก ง

แบบสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

แบบสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสำรวจต่อไปนี้ตามความเป็นจริง

1. ลักษณะของความบกพร่องทางการได้ยิน (ระดับการได้ยิน)

() หูตึง

() หูหนวก

2. สาขาวิชาที่ศึกษา

() สาขาการศึกษา

() สาขาศิลปศาสตร์

() สาขาวิทยาศาสตร์

3. ประเภทของสถานศึกษาที่จบในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

() โรงเรียนโสตศึกษา

() โรงเรียนศึกษาพิเศษ

() โรงเรียนเรียนร่วม

ปัญหา

ด้านส่วนตัว

.....

.....

.....

.....

ด้านสังคม

.....

.....

.....

.....

ด้านการเรียน

.....

.....

.....

.....

ความต้องการ**ด้านส่วนตัว**

ด้านสังคม

ด้านการเรียน

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้วิจัย

นายอนุชา ภูมิสิทธิพร

นิสิตระดับปริญญาโท สาขาการศึกษาพิเศษ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมปริญญาโท

ศ.ดร.ผดุง	อารยะวิญญู	ประธาน
รศ.บุญรักษ์	ต้นท์เจริญรัตน์	กรรมการ

แบบสอบถาม
นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่องการศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามได้โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อและสามารถตอบได้อย่างอิสระตามความเป็นจริง เพราะข้อมูลที่ถูกต้องเป็นจริงเท่านั้นที่จะทำให้ผลการวิจัยครั้งนี้มีประโยชน์อย่างแท้จริง โดยผู้วิจัยจะนำผลการวิจัยครั้งนี้เสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลและเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในปีการศึกษาต่อไป ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับจะนำมาใช้เพื่อการวิเคราะห์หาผลรวมสำหรับการวิจัยเท่านั้น และเพื่อความมั่นใจท่านไม่ต้องเขียนชื่อ หรือสถานศึกษาของท่านลงในแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับความต้องการด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน

แบบสอบถามฉบับนี้ ใช้สอบถามเฉพาะนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเท่านั้น ผู้วิจัยกราบขอความอนุเคราะห์ ล่ามภาษามือ / อาจารย์ภาษามือในมหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่กรุณาช่วยแปลแบบสอบถามฉบับนี้เป็นภาษามือ เพื่อความเข้าใจ และความชัดเจนในข้อคำถาม อันจะส่งผลที่ดีต่อการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข การจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ต่อไป

ขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นายอนุชา ภูมิสิทธิพร

นิสิตระดับปริญญาโท สาขาการศึกษาพิเศษ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. ลักษณะของความบกพร่องทางการได้ยิน (ระดับการได้ยิน)

() หูตึง

() หูหนวก

2. สาขาวิชาที่ศึกษา

() สาขาการศึกษา

() สาขาศิลปศาสตร์

() สาขาวิทยาศาสตร์

3. ประเภทของสถานศึกษาที่จบในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

() โรงเรียนโสตศึกษา

() โรงเรียนศึกษาพิเศษ

() โรงเรียนเรียนร่วม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับของปัญหาที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาที่

มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งหมายเลขแต่ละตัวมีความหมาย ดังนี้ 5 = มีปัญหามากที่สุด

4 = มีปัญหามาก 3 = มีปัญหามากกลาง 2 = มีปัญหาน้อย 1 = มีปัญหาน้อยที่สุด

รายการสอบถาม	ระดับของปัญหา				
	5	4	3	2	1
ด้านส่วนตัว					
1. ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในมหาวิทยาลัย					
2. ค่าใช้จ่ายส่วนตัว					
3. ที่พักอาศัยระหว่างศึกษาในมหาวิทยาลัย					
4. ความรัก ความเข้าใจ และความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว					
5. ระยะทางในการเดินทางมาเรียน					
6. การใช้ภาษาสื่อสารและเข้าใจภาษาได้ตอบ					
7. การควบคุมอารมณ์					
8. ความวิตกกังวล ความเครียด					
9. การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย					
10. ความสอดคล้องของสาขาวิชาที่เรียนกับความสามารถของตน					
11. การรับข้อมูลข่าวสาร / ประกาศทางมหาวิทยาลัย					
12. การติดต่อประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย					
13. การใช้บริการเทคโนโลยี / สิ่งอำนวยความสะดวก					

รายการสอบถาม	ระดับของปัญหา				
	5	4	3	2	1
14. การบริการล่าม / อาจารย์ภาษามือ					
15. การเดินทางภายในมหาวิทยาลัย					
16. การอ่านเอกสาร ตำราเรียน					
17. การเขียนบันทึกการเรียน/รายงาน					
18. การฟังคำบรรยาย					
19. การพูดคุยสื่อสารกับบุคคลอื่น					
ข้อเสนอแนะ :					
รายการสอบถาม	ระดับของปัญหา				
	5	4	3	2	1
ด้านสังคม					
20. ความรักและความเข้าใจระหว่างเพื่อนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน					
21. ความรักและความเข้าใจ ระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเพื่อนนักศึกษาทั่วไป					
22. ความรักและความเข้าใจ ระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับอาจารย์ผู้สอน					
23. ความรักและความเข้าใจ ระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับคนรอบข้างอื่น ๆ					
24. ความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน					
25. ความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเพื่อนนักศึกษาทั่วไป					
26. ความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับอาจารย์ผู้สอน					
27. ความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับคนรอบข้างอื่น ๆ					

รายการสอบถาม	ระดับของปัญหา				
	5	4	3	2	1
28. การสื่อสารระหว่างเพื่อนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน					
29. การสื่อสารระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเพื่อนนักศึกษาทั่วไป					
30. การสื่อสารระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับอาจารย์ผู้สอน					
31. การสื่อสารระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับคนรอบข้างอื่น ๆ					
32. การยอมรับจากเพื่อนนักศึกษาทั่วไป					
33. การยอมรับจากอาจารย์ผู้สอน					
34. การยอมรับจากคนรอบข้างอื่น ๆ					
35. การปรับตัวและการเข้ากลุ่มกับนักศึกษาทั่วไป					
36. การช่วยเหลือเกื้อกูลระหว่างกันและกันกับนักศึกษาทั่วไป					
37. การมีส่วนร่วมในสังคมมหาวิทยาลัย					
38. การมีมนุษยสัมพันธ์กับคนรอบข้าง					
ข้อเสนอแนะ :					
รายการสอบถาม	ระดับของปัญหา				
	5	4	3	2	1
ด้านการเรียน					
39. ขั้นตอนในการลงทะเบียนเรียน					
40. วิธีการสอนของอาจารย์ต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน					
41. เกณฑ์การประเมินผลรายวิชาที่ใช้กับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน					

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับความต้องการด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านการเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับของความต้องการที่ตรงกับความเป็นจริงของ

นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งหมายเลขแต่ละตัวมีความหมาย ดังนี้

5 = มีความต้องการมากที่สุด 4 = มีความต้องการมาก 3 = มีความต้องการปานกลาง

2 = มีความต้องการน้อย 1 = มีความต้องการน้อยที่สุด

รายการสอบถาม	ระดับของความ ต้องการ				
	5	4	3	2	1
ด้านส่วนตัว					
1. การสนับสนุนงบประมาณ / ทุนการศึกษาตลอดหลักสูตร					
2. บริการหอพักภายในมหาวิทยาลัย					
3. การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความรัก ความเข้าใจ และความสัมพันธ์ของคนใน ครอบครัว / ผู้ปกครอง					
4. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาและเข้าใจภาษา					
5. การจัดกิจกรรมเพื่อการละลายพฤติกรรม					
6. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความพร้อมในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย					
7. การจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในการ เรียนรู้การปฏิบัติตนในมหาวิทยาลัยก่อนการเรียน					
8. การเปลี่ยนสาขาวิชาที่เรียน					
9. การสอนเสริมในรายวิชาหรือสาขาวิชาที่ต้องการเรียน					
10. การบริการแปลข้อมูลข่าวสาร / ประกาศทางมหาวิทยาลัยเป็นภาษามือ					
11. มีหน่วยงานกลางสำหรับดูแลนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อการประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ					
12. การให้บริการเทคโนโลยี / สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น คอมพิวเตอร์					
13. การให้บริการล่าม / อาจารย์ภาษามือ					
14. การมีล่าม/อาจารย์ภาษามือช่วยแปลในการประชุม หรือกิจกรรมของ มหาวิทยาลัยที่นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเข้าร่วมด้วย					
15. การสอนเสริมทักษะด้านการอ่าน					
16. การสอนเสริมทักษะด้านการเขียน					
17. การบริการผู้ช่วยจดคำบรรยาย					

รายการสอบถาม	ระดับของความ ต้องการ				
	5	4	3	2	1
18. การสอนเสริมทักษะด้านการฟัง เช่น ฟังฟัง					
19. การสอนเสริมทักษะด้านการพูด เช่น ฟังพูด					
ข้อเสนอแนะ :					
รายการสอบถาม	ระดับของความ ต้องการ				
	5	4	3	2	1
ด้านสังคม					
20. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรักและความเข้าใจระหว่างเพื่อน นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน					
21. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรักและความเข้าใจ ระหว่างนักศึกษาที่มี ความบกพร่องทางการได้ยินกับเพื่อนนักศึกษาทั่วไป					
22. การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความเข้าใจนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการ ได้ยินให้แก่นักศึกษาทั่วไปก่อนเปิดภาคเรียน					
23. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรักและความเข้าใจ ระหว่างนักศึกษาที่มี ความบกพร่องทางการได้ยินกับอาจารย์ผู้สอน					
24. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรักและความเข้าใจ ระหว่างนักศึกษาที่มี ความบกพร่องทางการได้ยินกับคนรอบข้างอื่น ๆ					
25. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนนักศึกษาที่มี ความบกพร่องทางการได้ยินด้วยกัน					
26. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาที่มีความ บกพร่องทางการได้ยินกับเพื่อนนักศึกษาทั่วไป					
27. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาที่มีความ บกพร่องทางการได้ยินกับอาจารย์ผู้สอน					

รายการสอบถาม	ระดับของความ ต้องการ				
	5	4	3	2	1
28. การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับคนรอบข้างอื่น ๆ					
29. การอบรมภาษามือให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเพื่อการสื่อสารที่ดี					
30. การยอมรับจากเพื่อนนักศึกษาทั่วไป					
31. การยอมรับจากอาจารย์ผู้สอน					
32. การยอมรับจากคนรอบข้างอื่น ๆ					
33. การจัดกิจกรรมร่วมกันเพื่อการปรับตัว/การเข้ากลุ่มระหว่างนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเพื่อนนักศึกษาทั่วไป					
34. การช่วยเหลือเกื้อกูลระหว่างกันและกันกับนักศึกษาทั่วไป					
35. การมีส่วนร่วมในสังคมมหาวิทยาลัย					
36. การมีมนุษยสัมพันธ์กับคนรอบข้าง					
ข้อเสนอแนะ :					
รายการสอบถาม	ระดับของความ ต้องการ				
	5	4	3	2	1
ด้านการเรียน					
37. การอธิบายขั้นตอนวิธีการลงทะเบียนให้ง่ายขึ้น					
38. สื่อ / อุปกรณ์การเรียนการสอน (ตัวอย่าง) จำนวนมาก ๆ					
39. การปรับเกณฑ์การวัดผล / ประเมินผล ที่เหมาะสมกับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน					
40. การปรับเนื้อหาวิชาที่เรียนให้แก่นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน					
41. การเพิ่มระยะเวลาในการเรียน					

รายการสอบถาม	ระดับของความ ต้องการ				
	5	4	3	2	1
42. การเพิ่มระยะเวลาในการสอบ					
43. การจัดให้มีการทำงานกลุ่มมากขึ้น					
44. การจัดให้มีการทำงานเดี่ยว / รายบุคคล / คนเดียว มากขึ้น					
45. การแนะนำการค้นคว้าข้อมูล / ข่าวสารในการทำรายงาน					
46. การเรียนการสอนที่เน้นภาคทฤษฎี					
47. การเรียนการสอนที่เน้นภาคปฏิบัติ					
48. การเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน					
49. เน้นการสอบภาคทฤษฎี					
50. เน้นการสอบภาคปฏิบัติ					
51. การส่งเสริมการนำเสนอผลงานหน้าชั้น / ออกมาพูดหน้าห้อง					
52. การจัดที่นั่ง/การรวมกลุ่มนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเพื่อการเรียนรู้ที่ดี					
53. อาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ ที่มีความรู้พื้นฐานทางภาษามือ					
54. การจัดศึกษาดูงานเพื่อการเรียนรู้					
55. การปรับเปลี่ยนเกณฑ์การพิจารณาการกู้ยืมเงิน					
ข้อเสนอแนะ :					

ขอขอบพระคุณล่ามภาษามือ / อาจารย์ภาษามือ และนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 ที่ให้ความช่วยเหลือในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายอนุชา ภูมิสิทธิพร
วันเดือนปีเกิด	19 สิงหาคม 2524
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลพุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	149/1 ถนนวิสุทธิกษัตริย์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์พิเศษ (อาจารย์ภาษามือ)
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โปรแกรมวิชา / ศูนย์การศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	ระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนวัดศรีวิสุทธิธาราม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
พ.ศ. 2539	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนวัดอรุณภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
พ.ศ. 2542	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนพุทธชินราชพิทยาส อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
พ.ศ. 2547	ระดับปริญญาตรี (ค.บ) เอกการศึกษาพิเศษ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
พ.ศ. 2550	ระดับปริญญาโท (กศ.ม.) สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ